

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2015/849,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2015,

rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018	L 156	43	19.6.2018
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2177, annettu 18 päivänä joulukuuta 2019	L 334	155	27.12.2019

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2015/849,**

annettu 20 päivänä toukokuuta 2015,

rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

1. Tällä direktiivillä pyritään estämään unionin rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesu ja terrorismin rahoitus on kiellettyä.
3. Tässä direktiivissä rahanpesuna pidetään seuraavaa toimintaa, jos sitä harjoitetaan tahallisesti:
 - a) varojen muuntaminen tai siirtäminen tietoisena siitä, että ne on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan, tarkoituksena salata tai peittää niiden laiton alkuperä tai auttaa tällaisen toiminnan harjoittamiseen osallistuvaa henkilöä välttämään toimintansa oikeudellisia seuraamuksia;
 - b) varojen todellisen luonteen, alkuperän, sijainnin, niistä määräämisen, niiden liikkeen, niitä koskevien oikeuksien tai niiden omistajan salaaminen tai peittely tietoisena siitä, että kyseiset varat on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan;
 - c) varojen hankkiminen, hallussa pitäminen tai käyttö tietoisena niiden vastaanottohetkellä siitä, että ne on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan;
 - d) mihin tahansa a, b ja c alakohdassa tarkoitettuun toimintaan osallistuminen tai sellaista toimintaa koskeva yhteenliittyminen, yritys ja avunanto, yllytys, suosiminen ja neuvominen.

▼B

4. Rahanpesun on katsottava olevan kyseessä silloinkin, kun pesun kohteena olevat varat ovat saaneet alkunsa toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella suoritetuista toimista.

5. Tässä direktiivissä 'terrorismin rahoituksella' tarkoitetaan varojen antamista tai keräämistä eri tavoin suoraan tai välillisesti, kun sen tarkoituksena on tai kun se tapahtuu tietoisena siitä, että varat käytetään kokonaan tai osittain neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS ⁽¹⁾ 1–4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin.

6. Tietoisuus, tahallisuus tai tarkoitus, jota 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen toimien tunnusmerkistössä edellytetään, voidaan todeta objektivistien tosiseikkojen perusteella.

2 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan seuraaviin ilmoitusvelvollisiin:

- 1) luottolaitokset;
- 2) finanssilaitokset;
- 3) seuraavat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt näiden harjoittaessa ammattitoimintaa:

▼M1

- a) tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat sekä kaikki muut henkilöt, jotka antavat joko suoraan tai muiden henkilöiden, joihin kyseinen toinen henkilö on etuyhteydessä, välityksellä aineellista apua, tukea tai neuvontaa veroasioissa pääasiallisena elinkeino- tai ammattitoimintana;

▼B

- b) notaarit ja muut itsenäiset lakimiesammattien harjoittajat, jos nämä joko toimivat asiakkaansa puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaansa puolesta seuraavien liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen:

- i) kiinteän omaisuuden tai liiketoimintayksiköiden ostaminen ja myyminen;
- ii) asiakkaan rahavarojen, arvopapereiden tai muiden varojen hoitaminen;
- iii) pankki-, säästö- tai arvopaperitilien avaaminen tai hoitaminen;
- iv) yhtiöiden perustamista, toimintaa tai hallinnointia varten tarvittavien varojen järjestely;

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäätös 2002/475/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, terrorismin torjumisesta (EYVL L 164, 22.6.2002, s. 3).

▼B

- v) trustien, yhtiöiden, säätiöiden tai vastaavien rakenteiden perustaminen tai johtaminen taikka niiden toiminnasta vastaaminen;
- c) trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajat, jotka eivät kuulu a tai b alakohdan soveltamisalaan;

▼M1

- d) kiinteistönvälittäjät, myös toimiessaan välittäjinä kiinteän omaisuuden vuokrauksessa, mutta ainoastaan liiketoimissa, joiden osalta kuukausivuokra on vähintään 10 000 euroa;

▼B

- e) muut tavarakauppaa käyvät henkilöt, jos maksu suoritetaan tai vastaanotetaan käteisenä ja sen suuruus joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, on yhteensä vähintään 10 000 euroa;
- f) rahapelipalvelujen tarjoajat;

▼M1

- g) palveluntarjoajat, jotka tarjoavat virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välisiä vaihtopalveluja;
- h) lompakkopalvelujen tarjoajat;
- i) taideteosten kauppaa käyvät tai siinä välittäjinä toimivat henkilöt, myös silloin, kun tätä tekevät taidegalleriat ja huutokauppakamarit, kun liiketoimen ja toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien sarjan arvo on vähintään 10 000 euroa;
- j) taideteoksia säilyttävät taikka taideteosten kauppaa käyvät tai siinä välittäjinä toimivat henkilöt silloin, kun tätä tekevät vapaa-satamat, kun liiketoimen ja toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien sarjan arvo on vähintään 10 000 euroa.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisen riskiarvion jälkeen päättää sulkea eräiden rahapelipalvelujen tarjoajat, lukuun ottamatta kasinoita, kokonaan tai osittain tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten soveltamisalan ulkopuolelle näiden palvelujen luonteesta ja, soveltuvin osin, toiminnan laajuudesta johtuvan todistetun alhaisen riskin vuoksi.

Jäsenvaltioiden on arvioitava riskiarvioidensa yhtenä osatekijänä palveluihin liittyvien suoritusten haavoittuvuutta, myös käytettyjen maksu-menetelmien osalta.

Jäsenvaltioiden on riskiarvioissaan ilmoitettava, miten ne ovat ottaneet huomioon komission 6 artiklan nojalla laatimissa kertomuksissa esitetyt asiaankuuluvat havainnot.

Jäsenvaltion on ilmoitettava ensimmäisen alakohdan nojalla tekemästään päätöksestä komissiolle ja liitettävä päätökseen erityiseen riskiarvioon perustuvat perustelut. Komissio ilmoittaa kyseisestä päätöksestä muille jäsenvaltioille.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että henkilöt, jotka harjoittavat satunnaisesti tai hyvin rajallisesti sellaista taloudellista toimintaa, jossa rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on pieni, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) taloudellinen toiminta on vähäistä absoluuttisina lukuina;
- b) taloudellinen toiminta on vähäistä liiketoimien perusteella;
- c) taloudellinen toiminta ei ole tällaisten henkilöiden pääasiallista toimintaa;
- d) taloudellinen toiminta on oheistoimintaa, joka liittyy suoraan tällaisten henkilöiden pääasialliseen toimintaan;
- e) tällaisten henkilöiden pääasiallinen toiminta ei ole 1 kohdan 3 alakohdan a–d alakohdassa tai f alakohdassa tarkoitettua toimintaa;
- f) taloudellista toimintaa tarjotaan ainoastaan tällaisten henkilöiden pääasiallisen toiminnan asiakkaille eikä sitä tarjota yleisesti yleisölle.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta henkilöihin, jotka harjoittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 13 kohdassa määriteltyä rahansiirtotoimintaa.

4. Sovellettaessa 3 kohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että taloudellisen toiminnan kokonaisliikevaihto ei ylitä riittävän alhaalle asetettua kynnysarvoa. Kynnysarvo on vahvistettava kansallisella tasolla taloudellisen toiminnan tyypin mukaan.

5. Sovellettaessa 3 kohdan b alakohtaa jäsenvaltioiden on sovellettava enimmäismääräksi asetettua kynnysarvoa asiakasta ja yksittäistä liiketoimea kohden riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka näyttävät olevan kytkeytyneitä toisiinsa. Enimmäismääräksi asetettu kynnysarvo on vahvistettava kansallisella tasolla taloudellisen toiminnan tyypin mukaan. Sen on oltava riittävän alhainen sen varmistamiseksi, että kyseiset liiketoimityypit ovat epäkäytännöllinen ja tehoton keino pestä rahaa tai rahoittaa terrorismia, eikä se saa olla korkeampi kuin 1 000 euroa.

6. Sovellettaessa 3 kohdan c alakohtaa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että taloudellisen toiminnan liikevaihto ei ylitä viittä prosenttia kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kokonaisliikevaihdosta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

▼B

7. Kun jäsenvaltiot arvioivat rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskiä tätä artiklaa sovellettaessa, niiden on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkeen taloudelliseen toimintaan, joka on luonteeltaan sellaista, että sen käyttöä tai väärinkäyttöä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen pidetään erityisen todennäköisenä.

8. Jäsenvaltion 3 kohdan nojalla tekemissä päätöksissä on ilmoitettava syyt, joihin ne perustuvat. Jäsenvaltio voi päättää kumota tällaiset päätökset, jos olosuhteet muuttuvat. Jäsenvaltion on ilmoitettava kyseisistä päätöksistä komissiolle. Komissio ilmoittaa tällaisista päätöksistä muille jäsenvaltioille.

9. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riskiperusteiset valvontatoimet tai toteutettava muut riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tämän artiklan mukaisiin päätöksiin perustuvia poikkeuksia käytetä väärin.

3 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'luottolaitoksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) No 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltäviä luottolaitosta, mukaan luettuina kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määritellyt unionissa sijaitsevat sivuliikkeet, riippumatta siitä, sijaitseeko sen kotipaikka unionin alueella tai kolmannessa maassa;
- 2) 'finanssilaitoksella'
 - a) yritystä, joka ei ole luottolaitos ja joka harjoittaa yhtä tai useampaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽²⁾ liitteessä I olevassa 2–12 kohdassa sekä 14 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa, valuutanvaihtotoimistojen toiminta mukaan lukien;
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽³⁾ 13 artiklan 1 kohdassa määriteltäviä vakuutusyritystä, siltä osin kuin se harjoittaa kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa henkivakuutustoimintaa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

▼ B

- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä;
 - d) yhteissijoitusyritystä, joka pitää osuuksiaan tai osakkeitaan kaupan;
 - e) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY ⁽²⁾ 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyä vakuutusedustajaa, jos tämä tarjoaa henkivakuutuspalveluja ja muita sijoituksiin liittyviä palveluja, lukuun ottamatta mainitun artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja sidoksissa olevia vakuutusedustajia;
 - f) a–e alakohdassa tarkoitettujen finanssilaitosten unionissa sijaitsevia sivuliikkeitä, riippumatta siitä, sijaitseeko finanssilaitoksen kotipaikka jäsenvaltiossa vai kolmannessa maassa;
- 3) 'varoilla' kaikenlaista aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sekä kaikenmuotoisia oikeudellisia todistuksia tai asiakirjoja, myös sähköisiä tai digitaalisia, jotka ovat osoituksena tällaisten varojen omistuksesta tai osuudesta niihin;
- 4) 'rikollisella toiminnalla' kaikenlaista rikollista osallistumista seuraavien vakavien rikosten tekemiseen:

▼ M1

- a) direktiivin (EU) 2017/541 ⁽³⁾ II ja III osastossa säädetyt terrorismirikokset, terroristiryhmään liittyvät rikokset ja terroritoimintaan liittyvät rikokset;

▼ B

- b) huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan vuonna 1988 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen a kohdassa tarkoitettut rikokset;

▼ M1

- c) neuvoston puitepäättöksen 2008/841/YOS ⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen rikollisjärjestöjen toiminta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 2002, vakuutusedustuksesta (EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäättöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽⁴⁾ Neuvoston puitepäättös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta (EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42).

▼B

- d) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyn yleissopimuksen ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa määritellyt petokset, ainakin törkeät petokset, jotka vaikuttavat unionin taloudellisiin etuihin;
- e) lahjonta;
- f) kaikki rikokset, välittömiin ja välillisiin veroihin liittyvät jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä määritellyt verorikokset mukaan luettuina, joista voi enimmillään seurata yli yhden vuoden pituinen vankeusrangaistus tai muu vapaudenrajoituksen käsittävä seuraamus, tai niiden valtioiden osalta, joiden oikeusjärjestelmässä on rikosten osalta vähimmäiskynnys, kaikki rikokset, joista voi vähimmillään seurata yli kuuden kuukauden pituinen vankeusrangaistus tai muu vapaudenrajoituksen käsittävä seuraamus;
- 5) 'itsesääntelyelimellä' elintä, joka edustaa ammatinharjoittajia ja sääntelee heidän toimintaansa, suorittaa tiettyjä valvonta- tai seuranta-tehtäviä ja varmistaa ammatinharjoittajia koskevien sääntöjen noudattamisen;
- 6) 'tosiasiallisella omistajalla ja edunsaajalla' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa asiakkaan tai käyttää siinä määräysvaltaa, ja/tai yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, jonka lukuun liiketoimi suoritetaan tai toimintaa harjoitetaan; tosiasiallisella omistajalla ja edunsaajalla tarkoitetaan ainakin seuraavia:
 - a) yhteisöjen osalta
 - i) yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa oikeushenkilön tai jonka määräysvallassa oikeushenkilö viime kädessä on siten, että luonnollinen henkilö omistaa suoraan tai välillisesti riittävän prosentuaalisen osuuden oikeushenkilön osakkeista tai äänioikeuksista tai omistussuudesta, haltijaosakkeet mukaan luettuina, tai käyttää määräysvaltaa muilla keinoin, kun kyseessä ei ole säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteena oleva yhtiö, joka kuuluu unionin oikeuden mukaisten sellaisten tiedonantovelvollisuuksien tai vastaavien kansainvälisten normien soveltamisalaan, joilla varmistetaan omistajaa koskevien tietojen riittävä avoimuus.

Osoituksena suorasta omistuksesta on se, että luonnollisella henkilöllä on 25 prosentin ja yhden osakkeen osakkeenomistus tai yli 25 prosentin omistussuus asiakkaasta. Osoituksena välillisestä omistuksesta on se, että yhteisöllä, joka on yhden tai useamman luonnollisen henkilön määräysvallassa, taikka useilla yhteisöillä, jotka ovat saman yhden tai useamman luonnollisen henkilön määräysvallassa, on 25 prosentin ja yhden osakkeen osakkeenomistus tai yli 25 prosentin omistussuus asiakkaasta. Tämän soveltamisella ei kuitenkaan rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta päättää, että pienempi prosenttiosuus voi olla osoituksena omistuksesta tai määräysvallasta. Määräysvallan käyttäminen muilla keinoin voidaan määrittää muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽²⁾ 22 artiklan 1–5 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti;

⁽¹⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 49.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼B

- ii) yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka kuuluu ylemmän johtoon, jos kaikkien mahdollisten keinojen käyttämisen jälkeen ja edellyttäen, ettei epäilykselle ole perusteita, i alakohdassa tarkoitettua henkilöä ei ole määritetty tai jos on epäilyksiä siitä, onko tunnistettu yksi tai useampi henkilö tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja, ilmoitusvelvollisten on pidettävä kirjaa i alakohdan ja tämän alakohdan mukaisen tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan määrittämiseksi toteutetuista toimituksista;

▼M1

- b) trustien osalta kaikkia seuraavia henkilöitä:

- i) perustaja(t);
- ii) trustin omaisuudenhoitaja(t);
- iii) mahdollinen suojelija (mahdolliset suojelijat);
- iv) edunsaajat tai, jos oikeudellisen järjestelyn tai oikeushenkilön edunsaajia ei ole vielä vahvistettu, ne henkilöryhmät, joiden pääasiallista etua silmällä pitäen oikeudellinen järjestely tai oikeushenkilö on perustettu tai toimii;
- v) mikä tahansa muu luonnollinen henkilö, joka viime kädessä käyttää trustin osalta määräysvaltaa suoran tai välillisen omistuksen kautta tai muilla keinoin;

▼B

- c) oikeushenkilöiden, kuten säätiöiden, ja trustien kaltaisten oikeudellisten järjestelyjen osalta yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka on vastaavassa tai samankaltaisessa asemassa kuin b alakohdassa tarkoitettut henkilöt;
- 7) 'trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajalla' henkilöä, joka liiketoimintaansa tarjoaa kolmansille osapuolille jotakin seuraavista palveluista:
- a) yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden perustaminen;
 - b) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan johtajana tai yhtiöoikeudellisesti vastuullisena henkilönä (company secretary) yhtiössä, yhtiökumppanina henkilöyhtiössä tai samankaltaisessa asemassa muussa oikeushenkilössä;
 - c) kotipaikan, yritys- tai postiosoitteen, hallinnollisen osoitteen tai muiden vastaavien palvelujen tarjoaminen yhtiölle, henkilöyhtiölle tai muulle oikeushenkilölle taikka oikeudelliselle järjestelylle;
 - d) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan express trust -järjestelyn tai oikeusmuodoltaan samankaltaisen oikeudellisen järjestelyn omaisuudenhoitajana;

▼B

- e) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan hallintarekisteröinnin hoitajana toisen henkilön puolesta, kun kyseessä ei ole säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteena oleva yhtiö, joka kuuluu unionin oikeuden mukaisten tiedonantovelvollisuuksien tai vastaavien kansainvälisten normien soveltamisalaan;
- 8) 'kirjeenvaihtajasuhteella'
- a) toimintaa, jossa yksi pankki kirjeenvaihtajana tarjoaa vastapuolelleen olevalle toiselle pankille pankkipalveluja, kuten käyttötilin tai muun passiiviatilin ja siihen liittyviä palveluja, kuten kassanhallintaa, kansainvälistä varainsiirtoa, sekkien lunastusta, maksujenvälitystylejä ja valuutanvaihtopalveluja;
- b) luottolaitosten välisiä, finanssilaitosten välisiä sekä luotto- ja finanssilaitosten välisiä suhteita, muun muassa suhteita, joissa kirjeenvaihtajalaitos tarjoaa vastaanottajalaitokselle samankaltaisia palveluja, ja suhteita, jotka on perustettu arvopaperikauppaa tai varainsiirtoa varten;
- 9) 'poliittisesti vaikutusvaltaisella henkilöllä' luonnollista henkilöä, joka toimii tai on toiminut merkittävässä julkisissa tehtävissä ja joita ovat muun muassa seuraavat:
- a) valtionpäämiehet, hallitusten päämiehet, ministerit sekä vara- ja apulaisministerit;
- b) parlamenttien ja niiden kaltaisten lainsäädäntöelinten jäsenet;
- c) poliittisten puolueiden johtoelinten jäsenet;
- d) korkeimpien oikeuksien, perustuslakituomioistuinten tai muiden sellaisten korkean tason lainkäyttöelinten jäsenet, joiden päätöksiin ei voida hakea muutosta, poikkeustapauksia lukuun ottamatta;
- e) tilintarkastustuomioistuinten tai keskuspankkien johtokuntien jäsenet;
- f) suurlähettiläät, asiansuhteiden hoitajat sekä puolustusvoimien korkearvoiset upseerit;
- g) valtion omistamien yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenet;
- h) kansainvälisen järjestön johtajat, varajohtajat ja johtokunnan tai vastaavan jäsenet.
- Minkään a–h alakohdassa tarkoitetun poliittisen tehtävän ei katsota käsittävän keskitason tai sitä alemman tason virkamiehiä;
- 10) 'perheenjäsenillä'
- a) poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön aviopuolisoa tai aviopuolisoa rinnastettavissa olevaa henkilöä;

▼B

- b) poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön lapsia ja näiden aviopuolisoja tai aviopuolisoon rinnastettavissa olevia henkilöitä;
 - c) poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön vanhempia;
- 11) 'läheisiksi yhtiökumppaneiksi tiedetyillä henkilöillä'
- a) luonnollisia henkilöitä, joiden tiedetään olevan oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia yhteisomistajia ja edunsaajia tai joilla tiedetään olevan mikä tahansa muu läheinen liikesuhde poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön kanssa;
 - b) luonnollisia henkilöitä, jotka ovat sellaisen oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia yksinomistajia ja edunsaajia, josta tiedetään, että se on perustettu poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön tosiasialliseksi eduksi;
- 12) 'ylemmällä johdolla' virkamiestä tai työntekijää, jolla on riittävästi tietoa laitokseen kohdistuvasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskistä ja riittävästi toimivaltaa tehdä siihen kohdistuvaan riskiin vaikuttavia päätöksiä ja jonka ei kaikissa tapauksissa tarvitse olla hallituksen jäsen;
- 13) 'liikesuhteella' liiketoiminnallista, ammatillista tai kaupallista suhdetta, joka on yhteydessä ilmoitusvelvollisen ammatilliseen toimintaan ja jonka otaksutaan yhteydenottohetkellä olevan pysyvä;
- 14) 'rahapelipalveluilla' palveluja, joihin liittyy sellaisen panoksen asettaminen rahapeleissä, jolla on rahallista arvoa, mukaan luettuina rahapelit, joissa taidolla on osuutensa, kuten arpajaiset, kasinopelit, pokeripelit ja vedonlyöntitoiminta, ja joita tarjotaan fyysisessä paikassa tai millä tahansa keinoin etäpalveluina, sähköisessä muodossa tai muun viestintää helpottavan tekniikan avulla ja palvelujen vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä;
- 15) 'konsernilla' yritysten ryhmää, johon kuuluu emoyritys, sen tytäryritykset ja yritykset, joissa emoyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, sekä yrityksiä, jotka ovat yhteydessä toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa tarkoitettulla tavalla;

▼M1

- 16) 'sähköisellä rahalla' direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltä sähköistä rahaa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua rahallista arvoa;

▼B

- 17) 'pöytälaatikkopankilla' luotto- tai finanssilaitosta taikka luotto- tai finanssilaitoksen suhteen vastaavaa toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on perustettu sellaisella lainkäyttöalueella, jolla sillä ei ole fyysistä toimipaikkaa eikä todellista johtoa, ja joka ei ole sidoksissa säänneltyyn finanssiryhmään;

▼ M1

- 18) 'virtuaalivaluutoilla' digitaalisia arvonkantajia, jotka eivät ole keskuspankin tai viranomaisen liikkeeseen laskemia tai takaamia, joita ei välttämättä ole kytketty lailliseksi maksuvälineeksi vahvistettuun valuuttaan ja joilla ei ole samaa oikeudellista asemaa kuin valuutalla tai rahalla mutta jotka luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt hyväksyvät vaihdantavälineenä ja joita voi siirtää, varastoida ja myydä sähköisesti;
- 19) 'lompakkopalvelujen tarjoajalla' yhteisöä, joka tarjoaa palveluja yksityisten salausavaimien turvaamiseksi asiakkaidensa puolesta virtuaalivaluuttojen säilyttämiseksi, varastoinniseksi ja siirtämiseksi.

▼ B*4 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti varmistettava, että tämä direktiivi ulotetaan kokonaan tai osittain koskemaan sellaisia ammatteja ja yrityksiä, joissa ei ole kyse 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista mutta joissa harjoitettava toiminta on erityisesti omiaan käytettäväksi rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

2. Jos jäsenvaltio ulottaa tämän direktiivin koskemaan muita kuin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ammatteja tai yrityksiä, sen on ilmoitettava tästä komissiolle.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi antaa tai pitää voimassa tämän direktiivin soveltamisalalla tiukempia säännöksiä unionin oikeuden rajoissa.

*2 JAKSO****Riskiarvio****6 artikla*

1. Komissio laatii arvion sisämarkkinoihin vaikuttavista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä, jotka liittyvät rajat ylittäviin toimiin.

Tätä varten komissio laatii viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 kertomuksen, jossa nämä riskit määritetään, analysoidaan ja arvioidaan unionin tasolla. Tämän jälkeen komissio saattaa kertomuksen ajan tasalle joka toinen vuosi tai tarvittaessa useammin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kertomus kattaa ainakin seuraavat näkökohdat:

▼B

- a) sisämarkkinoiden riskialtteimmat alueet;

▼M1

- b) alakohtaiset riskit, myös Eurostatin antamat arviot, jos niitä on saatavilla, rahanpesun rahallisista määristä kullakin näistä aloista;
- c) rikollisten eniten käyttämät keinot laittomasti saadun hyödyn pesemiseen, myös erityisesti jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisissä liiketoimissa käytetyt keinot, jos niitä on saatavilla, riippumatta kolmannen maan yksilöimisestä suuririskiseksi 9 artiklan 2 kohdan nojalla.

▼M2

3. Komissio asettaa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten saataville, jotta näiden olisi helpompi tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski, saada siitä käsitys ja hallita ja vähentää sitä ja jotta muiden sidosryhmien, mukaan luettuina kansalliset lainsäätäjät, Euroopan parlamentti, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'pankkiviranomainen', ja EU:n rahanpesun selvittelykeskusten edustajat, olisi helpompi saada käsitys kyseisistä riskeistä. Kertomus on julkistettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun se on asetettu jäsenvaltioiden saataville, lukuun ottamatta niitä kertomuksen osia, jotka sisältävät luottamuksellisia tietoja.

▼B

4. Komissio antaa jäsenvaltioille suosituksia sopivista toimenpiteistä tunnistettujen riskien käsittelemiseksi. Jos jäsenvaltio päättää olla soveltamatta ainoakaan suosituksista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansallisessa torjuntajärjestelmässään, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja perusteltava päätöksensä.

5. Euroopan valvontaviranomaiset antavat yhteiskomitean kautta viimeistään 26 päivänä joulukuuta 2016 lausunnon unionin rahoitusalaan vaikuttavista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä, jäljempänä 'yhteinen lausunto'. ►**M2** Tämän jälkeen pankkiviranomainen toimittaa lausunnon joka toinen vuosi. ◀

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia tehdessään komissio järjestää työskentelyn unionin tasolla, ottaa huomioon 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisten lausunnot ja ottaa mukaan työskentelyyn jäsenvaltioiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan asiantuntijoita sekä rahanpesun selvittelykeskusten ja tarvittaessa muiden unionin tason elinten edustajia. Komissio asettaa yhteiset lausunnot jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten saataville, jotta näiden olisi helpompi tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski sekä hallita ja vähentää sitä.

7. Komissio antaa joka toinen vuosi tai tarvittaessa useammin kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisten riskiarvioiden tuloksista ja niiden perusteella toteutetuista toimenpiteistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

▼ **B**

7 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimet tunnistukseen siihen vaikuttavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja mahdolliset asiaan liittyvät tietosuojaongelmat sekä arvioidakseen, ymmärtääkseen ja vähentääkseen niitä. Sen on pidettävä tämä riskiarvio ajan tasalla.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen tai perustettava mekanismi koordinoimaan kansallisia toimia, joilla puututaan 1 kohdassa tarkoitettuihin riskeihin. ► **M2** Viranomaisen nimi tai mekanismin kuvaus on ilmoitettava komissiolle, pankkiviranomaiselle ja muille jäsenvaltioille. ◀

3. Suorittaessaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja arviointeja jäsenvaltioiden on hyödynnettävä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskiarvion tuloksia.

4. Kunkin jäsenvaltion on 1 kohdassa tarkoitetun riskiarvion osalta

- a) hyödynnettävä sitä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmänsä parantamiseen erityisesti yksilöimällä alat, joilla ilmoitusvelvollisten on sovellettava tehostettuja toimenpiteitä, ja tarvittaessa määrittelemällä toteutettavat toimenpiteet;
- b) tunnistettava tarvittaessa alat tai alueet, joilla on pienempi tai suurempi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski;
- c) hyödynnettävä sitä jakaessaan ja priorisoidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan käytettäviä resursseja;
- d) hyödynnettävä sitä sen varmistamiseen, että kulloistakin alaa tai aluetta varten on laadittu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä vastaavat asianmukaiset säännöt;
- e) annettava asianmukaista tietoa ilmoitusvelvollisten saataville viipymättä, jotta näiden on helpompi suorittaa omat arviointinsa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä;

▼ **M1**

- f) selvitettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmänsä institutionaalista rakennetta ja pääasiallisia menettelyjä, myös muun muassa rahanpesun selvittelykeskuksen, veroviranomaisten ja syyttäväviranomaisten osalta, sekä niille osoitettuja henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja, siltä osin kuin tällaisia tietoja on saatavilla;
- g) selvitettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä kansallisia toimia ja niihin osoitettuja resursseja (työvoima ja talousarvio).

▼ M1

5. ► M2 Jäsenvaltioiden on asetettava riskiarvioidensa tulokset, mukaan luettuina niiden ajan tasalle saatetut osat, komission, pankkiviranomaisen ja muiden jäsenvaltioiden saataville. ◀ Muut jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toimittaa asiaa koskevia lisätietoja riskiarvion suorittavalle jäsenvaltiolle. Yhteenveto arviosta on asetettava julkisesti saataville. Yhteenveto ei saa sisältää luottamuksellisia tietoja.

▼ B

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat asianmukaiset toimet tunnistaakseen ja arvioidakseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ottaen huomioon riskitekijät, kuten ne, jotka liittyvät niiden asiakkaisiin, maihin tai maantieteellisiin alueisiin, tuotteisiin, palveluihin, liiketoimiin tai jakelukanaviin. Näiden toimien on oltava oikeassa suhteessa ilmoitusvelvollisten luonteeseen ja kokoon nähden.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut riskiarvioinnit on dokumentoitava, pidettävä ajan tasalla ja asetettava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten ja itsesääntelyelinten saataville. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, että yksittäisiä dokumentoituja riskiarvioita ei tarvita, jos tietylle alalle ominaisista erityisistä riskeistä vallitsee selkeä käsitys.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisilla on käytössä toimintaperiaatteet, valvontatoimenpiteet ja menettelytavat, joilla vähennetään ja hallitaan tehokkaasti unionin, jäsenvaltion ja ilmoitusvelvollisten tasolla tunnistettuja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä. Näiden toimintaperiaatteiden, valvontatoimenpiteiden ja menettelytapojen on oltava oikeassa suhteessa ilmoitusvelvollisten luonteeseen ja kokoon nähden.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin toimintaperiaatteisiin, valvontatoimenpiteisiin ja menettelytapoihin on kuuluttava

- a) sisäisten toimintaperiaatteiden, valvontatoimenpiteiden ja menettelytapojen kehittäminen, mukaan luettuina riskinhallintaa koskevat mallimenetelmät, asiakkaan tuntemisvelvollisuus, raportointi, tietojen säilyttäminen, sisäinen valvonta, vaatimustenmukaisuuden hallinta, mukaan lukien vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön nimittäminen johdon tasolla, kun se on liiketoiminnan koon ja luonteen perusteella asianmukaista, ja työntekijöiden taustaselvitys;
- b) riippumaton tarkastustoiminto, jolla testataan a alakohdassa tarkoitetut sisäiset toimintaperiaatteet, valvontatoimenpiteet ja menettelytavat, kun se on liiketoiminnan koon ja luonteen perusteella asianmukaista.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset saavat ylemmältä johdoltaan hyväksynnän käyttöön ottamilleen toimintaperiaatteille, valvontatoimenpiteille ja menettelytavoille ja että ne tarvittaessa seuraavat ja tehostavat toteutettuja toimenpiteitä.

▼B

3 JAKSO

Toimintaperiaatteet kolmansien maiden osalta

9 artikla

1. Kolmannet maat, joiden kansallisissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä on strategisia puutteita, jotka muodostavat merkittävän uhan unionin rahoitusjärjestelmälle, jäljempänä 'suuririskiset kolmannet maat', yksilöidään sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan suojaamiseksi.

▼M1

2. Siirretään komissiolle valta antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään suuririskiset kolmannet maat ottaen huomioon strategiset puutteet erityisesti seuraavilla aloilla:

a) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva oikeudellinen ja institutionaalinen kehys, erityisesti

i) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen säätäminen rangaistavaksi;

ii) asiakkaan tuntemisvelvollisuuteen liittyvät toimenpiteet;

iii) tietojen säilyttämiseen liittyvät vaatimukset;

iv) epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamiseen liittyvät vaatimukset;

v) oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tarkkojen ja oikea-aikaisten tietojen saatavuus toimivaltaisille viranomaisille;

b) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten valtuudet ja menettelyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, myös asianmukaisen tehokkuat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, sekä kolmannen maan yhteistyötä ja tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa koskevat käytännöt;

c) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien käsittelyssä.

▼B

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset hyväksytään yhden kuukauden kuluessa mainitussa kohdassa tarkoitettujen strategisten puutteiden määrittämisestä.

▼M1

4. Komissio ottaa 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä laatiessaan huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen laatimat asiankuuluvat arvioinnit tai raportit.

▼B

II LUKU

ASIAKKAAN TUNTEMISVELVOLLISUUS

1 JAKSO

Yleiset säännökset*10 artikla***▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä luotto- ja finanssilaitoksiaan ylläpitämästä anonyymejä tilejä, anonyymejä haltijavastakirjoja tai anonyymejä tallelokeroita. Jäsenvaltioiden on kaikissa tapauksissa edellytettävä, että olemassa olevien anonyymien tilien, anonyymien haltijavastakirjojen tai anonyymien tallelokeroitten omistajiin ja edunsaajiin ryhdytään soveltamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2019 ja joka tapauksessa ennen kuin näitä tilejä, haltijavastakirjoja tai tallelokeroita käytetään millään tavalla.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä haltijaosakkeiden ja haltijaosakkeiden merkintäoikeuksien väärinkäytön estämiseksi.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä seuraavissa olosuhteissa:

- a) aloittaessaan liikesuhteen;
- b) suorittaessaan yksittäisen liiketoimen,
 - i) jonka rahamäärä on vähintään 15 000 euroa, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä; tai
 - ii) joka muodostaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/847 ⁽¹⁾ 3 artiklan 9 kohdassa määritellyn varainsiirron, jonka suuruus on yli 1 000 euroa;
- c) kun on kyse tavarakauppaa käyvistä henkilöistä, jos suoritetaan käteisellä yksittäinen liiketoimi, jonka suuruus joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, on yhteensä vähintään 10 000 euroa;
- d) kun on kyse rahapelipalvelujen tarjoajista, jos voittoja nostettaessa tai panosta asetettaessa taikka molemmissa suoritetaan joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, yhteensä vähintään 2 000 euroa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

▼B

- e) kun on syytä epäillä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta, sovellettavista poikkeuksista, vapautuksista tai kynnysarvoista riippumatta;
- f) kun epäillään, että asiakkaasta aiemmin saadut tunnistetiedot eivät ole oikeita tai riittäviä.

12 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa sekä 14 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia ilmoitusvelvollisten olla soveltamatta tiettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, kun kyse on sähköisestä rahasta, jos asianmukainen riskiarvio osoittaa alhaista riskiä ja jos kaikki seuraavat riskinvähentämisedellytykset täyttyvät:

▼M1

- a) maksuvälinettä ei voi ladata uudelleen tai maksuvälineen maksutapahtumien kuukausittainen enimmäismäärä on 150 euroa, joka voidaan käyttää vain kyseisessä jäsenvaltiossa;
- b) maksuvälineeseen voi tallentaa sähköisesti enintään 150 euroa;

▼B

- c) maksuvälinettä käytetään yksinomaan tavaroiden tai palvelujen ostamiseen;
- d) maksuvälineeseen ei voida tallentaa anonyymiä sähköistä rahaa;
- e) liikkeeseenlaskija seuraa liiketoimia tai liikesuhdetta riittävästi voidakseen havaita epätavalliset tai epäilyttävät liiketoimet.

▼M1

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta lunastettaessa tai nostettaessa käteistä sähköisen rahan raha-arvosta, jos lunastettava määrä ylittää 50 euroa, eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ⁽¹⁾ 4 artiklan 6 alakohdassa määritellyissä etämaksutapahtumissa, jos maksettu määrä ylittää 50 euroa liiketoimea kohden.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumien vastaanottajina toimivat luotto- ja finanssilaitokset hyväksyvät kolmansissa maissa myönnettyillä anonyymeillä ennalta maksetuilla korteilla suoritettavat maksut ainoastaan siinä tapauksessa, että kortit täyttävät 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia vastaavat vaatimukset.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla hyväksymättä alueellaan anonyymejä ennalta maksettuja korteja käyttämällä suoritettuja maksuja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

▼B*13 artikla*

1. Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin on kuuluttava

▼M1

a) asiakkaan tunnistaminen ja tämän henkilöllisyyden todentaminen luotettavasta ja riippumattomasta lähteestä peräisin olevien asiakirjojen tai tietojen perusteella, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014⁽¹⁾ säädetyt sähköisen tunnistamisen menetelmät ja niihin liittyvät luottamuspalvelut tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemät, tunnustamat tai hyväksymät muut suojatut etäältä tai sähköisesti toteutettavat tunnistusprosessit;

▼B

b) tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistaminen ja kohtuullisten toimenpiteiden toteuttaminen tämän henkilöllisyyden todentamiseksi siten, että ilmoitusvelvollinen on vakuuttunut tietävänsä, kuka on tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja, mukaan lukien se, että ilmoitusvelvollinen toteuttaa oikeushenkilöiden, trustien, yhtiöiden, säätiöiden ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen osalta kohtuulliset toimenpiteet asiakkaan omistus- ja määräysvaltarakenteen ymmärtämiseksi. ►**M1** Kun tunnistettu tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on 3 artiklan 6 alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu ylempään johtoon kuuluva henkilö, ilmoitusvelvollisten on toteutettava tarvittavat kohtuulliset toimenpiteet sen luonnollisen henkilön henkilöllisyyden todentamiseksi, joka kuuluu ylempään johtoon, ja pidettävä kirjaa toteutetuista toimista sekä mahdollisista todentamismenetelyn aikana esiin tulleista vaikeuksista; ◀

c) liikesuhteen tarkoituksen ja aiotun luonteen arvioiminen ja tarvittaessa tietojen hankkiminen niistä;

d) liikesuhteen jatkuva seuranta, mukaan luettuna liiketoimien tarkastaminen koko liikesuhteen aikana sen varmistamiseksi, että suoritettavat liiketoimet ovat yhdenmukaiset niiden tietojen kanssa, jotka ilmoitusvelvollisella on asiakkaasta, tämän liiketoiminnasta ja riskiprofiilista ja tarvittaessa varojen alkuperästä, sekä sen varmistaminen, että hallussa olevat asiakirjat ja tiedot pidetään ajan tasalla.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä suorittaessaan ilmoitusvelvollisten on lisäksi varmistettava, että jos henkilö väittää toimivansa asiakkaan puolesta, henkilön lupa toimia asiakkaan puolesta tarkistetaan, ja niiden on tunnistettava asiakas ja todennettava hänen henkilöllisyytensä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset soveltavat kaikkia 1 kohdassa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia vaatimuksia. Ilmoitusvelvolliset voivat kuitenkin päättää näiden toimenpiteiden laajuudesta riskialttiuden perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

▼B

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset ottavat huomioon ainakin liitteessä I mainitut muuttujat arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tai itsesääntelyelimille, että toimenpiteet ovat tunnistettujen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien kannalta asianmukaisia.

5. Kun on kyse henkivakuutustoiminnasta tai muusta sijoitusvakuutustoiminnasta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi, jotka vaaditaan asiakkaan sekä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan osalta, luotto- ja finanssilaitokset toteuttavat seuraavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet henkivakuutussopimusten ja muiden sijoitusvakuutussopimusten edunsaajien osalta heti, kun edunsaajat on yksilöity tai nimetty:

a) kun kyse on edunsaajista, jotka on yksilöity nimeltä mainittuina henkilöinä tai oikeudellisina järjestelyinä, kyseisen henkilön nimen merkitseminen muistiin;

b) kun kyse on edunsaajista, jotka on nimetty ominaisuuksien tai luokan mukaan taikka muilla keinoilla, riittävien tietojen hankkiminen kyseisistä edunsaajista, jotta luotto- tai finanssilaitos varmistuu siitä, että se pystyy selvittämään kyseisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuajankohtana.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan osalta edunsaajien henkilöllisyys on todennettava maksuajankohtana. Kun on kyse henkivakuutuksen tai muun sijoitusvakuutuksen siirtämisestä kolmannelle osapuolelle kokonaan tai osittain, luotto- ja finanssilaitosten, jotka ovat tietoisia siirrosta, on tunnistettava tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja ajankohdana, jona siirto suoritetaan luonnolliselle henkilölle, oikeushenkilölle tai oikeudelliselle järjestelylle, joka saa siirretyn sopimuksen arvon omaksi edukseen.

6. Kun kyse on trustien tai samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen edunsaajista, jotka nimetään erityisten ominaisuuksien tai erityisen luokan mukaan, ilmoitusvelvollisen on hankittava riittävästi tietoa kyseisestä edunsaajasta vakuuttukseen siitä, että se pystyy selvittämään kyseisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuajankohtana tai kun edunsaaja aikoo käyttää saavutettuja oikeuksia.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asiakkaan ja tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyys todennetaan ennen liikesuhteen aloittamista tai liiketoimen suorittamista. ►M1 Ilmoitusvelvollisten on hankittava todiste rekisteröinnistä tai rekisteriote aloittaessaan uuden liikesuhteen sellaisen yhtiön tai muun oikeushenkilön taikka sellaisen trustin tai oikeudellisen järjestelyn, jolla on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla, jäljempänä 'vastaavanlainen oikeudellinen järjestely', kanssa, jonka tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot on rekisteröitävä 30 tai 31 artiklan nojalla. ◄

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että asiakkaan ja tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyyden todentaminen viedään päätökseen liikesuhdetta luotaessa, jos se on tarpeen tavanomaisen liiketoiminnan keskeytymisen välttämiseksi ja jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on vähäinen. Näissä tilanteissa kyseiset menettelyt on toteutettava ensimmäisen yhteydenoton jälkeen niin pian kuin se on käytännössä mahdollista.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tilin avaamisen luotto- tai finanssilaitoksessa, mukaan lukien sellaiset tilit, joilla on mahdollista käydä kauppaa siirtokelpoisilla arvopapereilla, jos sovelletaan sopivia suojatoimia, joilla varmistetaan, että asiakas ei suorita liiketoimia tai että hänen puolestaan ei suoriteta liiketoimia ennen kuin 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan täysimääräisesti.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jos ilmoitusvelvollinen ei pysty noudattamaan 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia vaatimuksia, se ei saa suorittaa liiketoimea pankkitilin välityksellä, aloittaa liikesuhdetta tai suorittaa liiketoimea, vaan sen on lopetettava liikesuhde ja harkittava asiakkaaseen liittyvän epäilyttävän liiketoimen ilmoittamista rahanpesun selvittelykeskukselle 33 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa ensimmäistä alakohtaa notaareihin, muihin itsenäisiin lakimiesammattin harjoittajiin, tilintarkastajiin, ulkopuolisiin kirjanpitäjiin ja veroneuvojiin silloin, kun nämä henkilöt selvittävät asiakkaansa oikeudellista asemaa taikka puolustavat tai edustavat kyseistä asiakasta oikeuskäsittelyssä tai sen yhteydessä, oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta mukaan lukien.

▼M1

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä kaikkien uusien asiakkaiden lisäksi tarkoituksenmukaisissa tilanteissa olemassa oleviin asiakkaisiin riskialttiuden perusteella tai silloin, kun asiakkaan merkitykselliset olosuhteet muuttuvat tai kun ilmoitusvelvollisella on lakisääteinen velvollisuus ottaa kyseisen kalenterivuoden aikana yhteyttä asiakkaaseen tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien merkityksellisten tietojen tarkistamista varten tai jos ilmoitusvelvollisella on ollut tällainen velvollisuus neuvoston direktiivin 2011/16/EU ⁽¹⁾ nojalla.

▼B*2 JAKSO****Yksinkertaistettu asiakkaan tuntemisvelvollisuus****15 artikla*

1. Jos jäsenvaltio tai ilmoitusvelvollinen yksilöi aloja, joilla riski on vähäisempi, jäsenvaltio voi sallia ilmoitusvelvollisten soveltavan yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

▼B

2. Ennen yksinkertaistettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamista ilmoitusvelvollisten on varmistuttava siitä, että liikesuhteeseen tai liiketoimeen liittyy vähäisempi riski.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset seuraavat liiketoimia ja liikesuhteita riittävästi voidakseen havaita epätavalliset tai epäilyttävät liiketoimet.

16 artikla

Arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, jotka liittyvät erityyppisiin asiakkaisiin tai maantieteellisiin alueisiin ja tiettyihin tuotteisiin, palveluihin, liiketoimiin tai jakelukanaviin, jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon ainakin liitteessä II mainitut mahdollisesti vähäriskisempiin tilanteisiin liittyvät tekijät.

17 artikla

►**M2** Euroopan valvontaviranomaiset antavat viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 toimivaltaisille viranomaisille sekä luotto- ja finanssilaitoksille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet huomioon otettavista riskitekijöistä ja toteutettavista toimenpiteistä tilanteissa, joissa on aiheellista toteuttaa yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä. Pankkiviranomainen antaa tarvittaessa tällaiset ohjeet 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen. ◀ Erityistä huomiota on kiinnitettävä liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon, ja on määrättävä erityistoimenpiteitä, jos se on asianmukaista ja oikeasuhteista.

*3 JAKSO****Tehostettu asiakkaan tuntemisvelvollisuus****18 artikla*

1. ►**M1** Tämän direktiivin 18 a–24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa sekä muissakin jäsenvaltioiden tai ilmoitusvelvollisten yksilöimissä suuririskisemmissä tapauksissa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä hallitakseen ja vähentääkseen näitä riskejä asianmukaisesti. ◀

Tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä ei tarvitse automaattisesti soveltaa unioniin sijoittautuneiden ilmoitusvelvollisten sivuliikkeisiin tai enemmistöomisteisiin tytäryrityksiin, jotka sijaitsevat suuririskisissä kolmansissa maissa, jos nämä sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset täysimääräisesti noudattavat koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä 45 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset käsittelevät näitä tapauksia riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen.

▼M1

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset tutkivat, niin pitkälle kuin se on kohtuullisesti mahdollista, kaikkien sellaisten liiketoimien taustan ja tarkoituksen, jotka täyttävät vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

▼ M1

- i) ne ovat monimutkaisia liiketoimia;
- ii) ne ovat poikkeuksellisen suuria liiketoimia;
- iii) ne toteutetaan epätavallisella tavalla;
- iv) niillä ei ole selvää taloudellista tai laillista tarkoitusta.

Ilmoitusvelvollisten on erityisesti vahvistettava liikesuhteen valvonnan astetta ja luonnetta, jotta voidaan selvittää, vaikuttavatko kyseiset liiketoimet tai toimet epäilyttäviltä.

▼ B

3. Arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon ainakin liitteessä III mainittuihin mahdollisesti suuririskisempiin tilanteisiin liittyvät tekijät.

4. ► **M2** Euroopan valvontaviranomaiset antavat viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 toimivaltaisille viranomaisille sekä luotto- ja finanssilaitoksille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet huomioon otettavista riskitekijöistä ja toteutettavista toimenpiteistä tilanteissa, joissa on aiheellista toteuttaa tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä. Pankkiviranomainen antaa tarvittaessa tällaiset ohjeet 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen. ◀ Eri-tyistä huomiota on kiinnitettävä liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon, ja on määrättävä erityistoimenpiteitä, jos se on asianmukaista ja oikeasuhteista.

▼ M1*18 a artikla*

1. Kun liikesuhteissa tai liiketoimissa on mukana 9 artiklan 2 kohdan nojalla yksilöityjä suuririskisiä kolmansia maita, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat seuraavia tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä:

- a) lisätietojen hankkiminen asiakkaasta ja yhdestä tai useammasta tosiasiallisesta omistajasta ja edunsaajasta;
- b) lisätietojen hankkiminen liikesuhteen aiotusta luonteesta;
- c) tietojen hankkiminen asiakkaan ja yhden tai useamman tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan varojen ja varallisuuden alkuperästä;
- d) tietojen hankkiminen aiottujen tai suoritettujen liiketoimien syistä;
- e) ylemmän johdon hyväksynnän saaminen liikesuhteen aloittamiselle tai jatkamiselle;
- f) liikesuhteen tehostettu seuranta lisäämällä toteutettavien tarkastusten lukumäärää, parantamalla niiden ajoitusta ja valikoimalla lisätarkastuksia edellyttävät liiketoimien sarjat.

▼ **MI**

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että ilmoitusvelvolliset varmistavat soveltuvin osin, että ensimmäinen maksu suoritetaan sellaisessa luottolaitoksessa asiakkaan nimissä olevan tilin kautta, johon sovelletaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, jotka eivät ole vähemmän tehokkaita kuin tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi ja unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat soveltuvin osin lisäksi yhtä tai useampaa riskinvähentämistoimenpidettä luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin, jotka suorittavat liiketoimia, joissa on mukana 9 artiklan 2 kohdan nojalla yksilöityjä suuririskisiä kolmansia maita. Näihin toimenpiteisiin kuuluu yksi tai useampi seuraavista:

- a) tehostettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden täydentävien osien soveltaminen;
- b) tehostettujen asiaankuuluvien ilmoitusmekanismien tai liiketoimia koskevien järjestelmällisten ilmoitusten käyttöönotto;
- c) liikesuhteiden tai liiketoimien rajoittaminen 9 artiklan 2 kohdan nojalla suuririskisiksi yksilöidyistä kolmansista maista tulevien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi jäsenvaltioiden on sovellettava soveltuvin osin yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä 9 artiklan 2 kohdan nojalla suuririskisiksi yksilöityjen kolmansien maiden osalta unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen:

- a) kyseisen maan ilmoitusvelvollisten tytäryritysten tai sivuliikkeiden tai edustustojen perustamisen kieltäminen tai muulla tavoin sen huomioon ottaminen, että kyseinen ilmoitusvelvollinen on maasta, jolla ei ole riittäviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
- b) ilmoitusvelvollisten kieltäminen perustamasta sivuliikkeitä tai edustustoja kyseiseen maahan tai muulla tavoin sen huomioon ottaminen, että kyseinen sivuliike tai edustusto olisi maassa, jolla ei ole riittäviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
- c) sen edellyttäminen, että lisätään ilmoitusvelvollisten kyseiseen maahan sijoittautuneisiin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kohdistuvaa valvontatarkkailua tai ulkoista tarkastusta koskevia vaatimuksia;
- d) sen edellyttäminen, että lisätään finanssiryhmien kyseiseen maahan sijoittautuneisiin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kohdistuvia ulkoista tarkastusta koskevia vaatimuksia;
- e) sen edellyttäminen, että luotto- ja finanssilaitokset tarkistavat ja muuttavat kirjeenvaihtajasuhteitaan kyseisessä maassa vastapuolina olevien laitosten kanssa tai tarvittaessa lopettavat ne.

4. Saattaessaan voimaan tai soveltaessaan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan otettava huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen laatimat asiaankuuluvat arvioinnit tai raportit yksittäisiin kolmansiin maihin liittyvistä riskeistä.

▼ M1

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, ennen kuin ne saattavat voimaan tai soveltavat 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

▼ B*19 artikla***▼ M1**

Kun on kyse rajat ylittävistä kirjeenvaihtajasuhteista, joihin liittyy maksujen suorittaminen vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa, jäsenvaltioiden on 13 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että niiden luotto- ja finanssilaitokset liikesuhteen aloittaessaan

▼ B

- a) keräävät riittävät tiedot vastapuolena toimivasta laitoksesta, jotta ne saavat kattavan käsityksen tämän liiketoiminnan luonteesta ja voivat määrittää yleisesti saatavilla olevien tietojen perusteella laitoksen maineen ja valvonnan laadun;
- b) arvioivat vastapuolena toimivan laitoksen toteuttamia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia valvontatoimenpiteitä;
- c) saavat ylemmän johdon hyväksynnän ennen uuden kirjeenvaihtajasuhteen aloittamista;
- d) vahvistavat asiakirjoin kullekin laitokselle kuuluvat tehtävät;
- e) varmistavat maksujenvälitystilien osalta, että vastapuolena toimiva laitos on todentanut niiden asiakkaiden henkilöllisyyden, jotka pääsevät käyttämään suoraan kirjeenvaihtajalaitoksen tilejä, ja noudattanut näiden osalta jatkuvaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta ja että se pystyy pyynnöstä toimittamaan merkitykselliset asiakkaan tunnistetiedot kirjeenvaihtajalaitokselle.

20 artikla

Kun on kyse liiketoimista tai liikesuhteista poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa, jäsenvaltioiden on 13 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset

- a) ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset riskinhallintajärjestelmät, mukaan lukien riskiperusteiset menettelyt, sen selvittämiseksi, onko asiakas tai asiakkaan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö;
- b) soveltavat seuraavia toimenpiteitä, kun on kyse liikesuhteista poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa:
 - i) saavat ylemmän johdon hyväksynnän liikesuhteiden aloittamiselle tai jatkamiselle tällaisten henkilöiden kanssa;
 - ii) toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet liikesuhteisiin tai liiketoimiin tällaisten henkilöiden kanssa liittyvän varallisuuden tai liittyvien varojen alkuperän selvittämiseksi;
 - iii) seuraavat näitä liikesuhteita jatkuvasti ja tehostetusti.

▼ **M1***20 a artikla*

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo nimenomaisista tehtävistä, joita kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan pidetään 3 artiklan 9 alakohtaa sovellettaessa merkittävänä julkisina tehtävinä. Jäsenvaltioiden on pyydettävä kutakin alueillaan akkreditoitua kansainvälistä järjestöä laatimaan ja pitämään ajan tasalla luettelo merkittävistä julkisista tehtävistä kyseisessä kansainvälisessä järjestössä 3 artiklan 9 alakohdan soveltamiseksi. Kyseiset luettelot on lähetettävä komissiolle, ja ne voidaan julkistaa.

2. Komissio laatii ja pitää ajan tasalla luettelon nimenomaisista tehtävistä, joita pidetään merkittävänä julkisina tehtävinä unionin toimielinten ja elinten tasolla. Kyseiseen luetteloon on sisällyttävä myös tehtävät, joissa kolmansien maiden ja unionin tasolla akkreditoitujen kansainvälisten elinten edustajat voivat toimia.

3. Komissio kokoaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen luetteloiden perusteella yhden ainoan luettelon kaikista merkittävistä julkisista tehtävistä 3 artiklan 9 alakohdan soveltamiseksi. Kyseinen yksi ainoa luettelo on julkistettava.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa luettelossa olevia tehtäviä on käsiteltävä 41 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

▼ **B***21 artikla*

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat kohduttuilla toimenpiteillä sen selvittämiseksi, ovatko henkivakuutuksen tai muun sijoitusvakuutuksen edunsaajat ja/tai tarvittaessa edunsaajan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä. Nämä toimenpiteet on toteutettava viimeistään maksuajankohtana tai ajankohtana, jolloin vakuutus siirretään kokonaan tai osittain. Jos on määritetty suurempia riskejä, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset 13 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamisen lisäksi

a) ilmoittavat asiasta ylemmälle johdolle ennen vakuutuskorvausten maksamista;

b) seuraavat tehostetusti koko liikesuhdetta vakuutuksenottajaan.

22 artikla

Kun poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö ei enää toimi jäsenvaltion tai kolmannen maan antamassa merkittävässä julkisessa tehtävässä tai kansainvälisen järjestön antamassa merkittävässä julkisessa tehtävässä, ilmoitusvelvollisten on vähintään 12 kuukauden ajan otettava huomioon kyseiseen henkilöön liittyvä jatkuva riski ja sovellettava asianmukaisia riskialttiuteen perustuvia toimenpiteitä siihen asti, kun kyseiseen henkilöön ei enää katsota liittyvän poliittisesti vaikutusvaltaiselle henkilölle ominaista riskiä.

▼B

23 artikla

Edellä 20 ja 21 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä on sovellettava myös poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden perheenjäseniin tai tällaisten henkilöiden läheisiksi yhtiökumppaneiksi tiedettyihin henkilöihin.

24 artikla

Jäsenvaltioiden on kiellettävä luotto- ja finanssilaitoksia aloittamasta tai jatkamasta kirjeenvaihtajasuhteita pöytälaatikkopankin kanssa. Niiden on edellytettävä, että kyseiset laitokset toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät ne aloita tai jatka kirjeenvaihtajasuhteita sellaisen luotto- tai finanssilaitoksen kanssa, jonka tiedetään antavan pöytälaatikkopankkien käyttää tilejään.

4 JAKSO

Kolmansien osapuolten suorittamat toimenpiteet

25 artikla

Jäsenvaltiot voivat sallia, että ilmoitusvelvolliset antavat kolmansien osapuolten tehtäväksi täyttää 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädetty asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat vaatimukset. Lopullinen vastuu kyseisten vaatimusten täyttämisestä säilyy kuitenkin ilmoitusvelvollisella, joka on antanut tehtävän kolmannelle osapuolelle.

26 artikla

1. Tätä jaksoa sovellettaessa 'kolmansilla osapuolilla' tarkoitetaan 2 artiklassa lueteltuja ilmoitusvelvollisia, näiden jäsenjärjestöjä tai etujärjestöjä taikka muita jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevia laitoksia tai henkilöitä,

a) jotka noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia vastaavia asiakkaan tuntemisvelvollisuutta sekä tietojen säilyttämistä koskevia vaatimuksia; ja

b) joiden osalta tämän direktiivin vaatimusten noudattamista valvotaan VI luvun 2 jakson mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on kiellettävä ilmoitusvelvollisia antamasta tehtäviä suuririskisiin kolmansiin maihin sijoittautuneille kolmansille osapuolille. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa unioniin sijoittautuneiden ilmoitusvelvollisten sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset tästä kiellosta, jos nämä sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset täysimääräisesti noudattavat koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä 45 artiklan mukaisesti.

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset saavat kolmannelta osapuolelta, jolle ne ovat antaneet tehtävän, tarvittavat tiedot 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädetystä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevista vaatimuksista.

▼ M1

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset, joiden puoleen asiakas ohjataan, toteuttavat riittävät toimet sen varmistamiseksi, että kolmas osapuoli toimittaa pyynnöstä viipymättä tarvittavat jäljennökset tunnistamista ja henkilöllisyyden todentamista koskevista tiedoista, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädetyt sähköisen tunnistamisen menetelmillä saadut tiedot ja niihin liittyvät luottamuspalvelut tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemät, tunnustamat tai hyväksymät muut suojatut etäältä tai sähköisesti toteutettavat tunnistusprosessit.

▼ B*28 artikla*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen (koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen osalta) ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen (sivuliikkeiden ja tytäryritysten osalta) voivat katsoa, että ilmoitusvelvollinen noudattaa 26 ja 27 artiklan nojalla hyväksytyjä säännöksiä konserniohjelmansa avulla, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ilmoitusvelvollinen käyttää samaan konserniin kuuluvan kolmannen osapuolen toimittamia tietoja;
- b) kyseinen konserni soveltaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, tietojen säilyttämistä koskevia sääntöjä sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaohjelmia tämän direktiivin tai vastaavien sääntöjen mukaisesti;
- c) kotijäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen valvoo b alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten tosiasiallista täytöntöönpanoa konsernin tasolla.

29 artikla

Tätä jaksoa ei sovelleta ulkoistamiseen eikä asiamiessuhteisiin, kun ulkoistamispalvelun tarjoajan tai asiamiehen voidaan katsoa olevan osa ilmoitusvelvollista sopimussuhteen perusteella.

III LUKU

TOSIASIAALLISIA OMISTAJIA JA EDUNSAAJIA KOSKEVAT TIEDOT

30 artikla

1. ► **M1** Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle perustetut yhtiöt ja muut oikeushenkilöt velvoitetaan hankkimaan riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajistaan ja edunsaajistaan, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot niiden hallussa olevista omistussuhteista, ja pitämään ne hallussaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan rikkomisiin sovelletaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia toimenpiteitä tai seuraamuksia. ◀

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden yhteisöjen ja muiden oikeushenkilöiden edellytetään antavan ilmoitusvelvollisille laillista omistajaa koskevien tietojen lisäksi tiedot tosiasiallisesta omistajasta ja edunsaajasta ilmoitusvelvollisten toteuttaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä II luvun mukaisesti.

▼ M1

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat, myös silloin kun tämä tapahtuu osakkeiden, äänioikeuksien, omistusoikeuksien, haltijaosakkeiden kautta tai määräysvaltaa muilla keinoin käyttäen, antavat kyseisille yhtiöille tai muille oikeushenkilöille kaikki tiedot, joita nämä tarvitsevat noudattaakseen ensimmäisen alakohdan vaatimuksia.

▼ B

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset pääsevät 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ajallaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot säilytetään kussakin jäsenvaltiossa keskitetyssä rekisterissä, esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/101/EY ⁽¹⁾ 3 artiklassa tarkoitetussa kaupparekisterissä tai yhtiörekisterissä, tai julkisessa rekisterissä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden kansallisten mekanismien ominaisuudet. Kyseisen tietokannan sisältämät tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot voidaan kerätä kansallisten järjestelmien mukaisesti.

▼ M1

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 3 kohdassa tarkoitetun keskitetyn rekisterin sisältämät tiedot ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset, ja otettava käyttöön mekanismeja tätä varten. Tällaisiin mekanismeihin on sisällyttävä se, että ilmoitusvelvolliset ja, jos se on tarkoituksenmukaista ja siltä osin kuin tällä vaatimuksella ei tarpeettomasti puututa niiden tehtäviin, toimivaltaiset viranomaiset velvoitetaan ilmoittamaan kaikista eroavuuksista, joita ne havaitsevat keskitetyissä rekistereissä saatavilla olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen ja saatavillaan olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettujen eroavuuksien tapauksessa varmistettava, että eroavuuksien ratkaisemiseksi toteutetaan ajallaan asianmukaisia toimia ja että tarvittaessa sitä ennen keskitettyyn rekisteriin sisällytetään maininta asiasta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa seuraavien saatavilla:

- a) toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset rajoituksitta;
- b) ilmoitusvelvolliset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevilla puitteilla II luvun mukaisesti;
- c) suuri yleisö.

Edellä c alakohdassa tarkoitetuille henkilöille on sallittava pääsy vähintään tietoihin tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimestä, syntymäkuukaudesta ja -vuodesta sekä asuinmaasta ja kansalaisuudesta sekä hallussa olevan omistusosuuden luonteesta ja laajuudesta.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa oikeudessa määrittävin edellytyksin säätää pääsystä lisätietoihin, joiden avulla voidaan tunnistaa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Näihin lisätietoihin on sisällyttävä vähintään tiedot syntymäajasta tai yhteystiedot tietosuojasääntöjen mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11).

▼ **M1**

5 a. Jäsenvaltiot voivat halutessaan asettaa 3 kohdassa tarkoitetuissa kansallisissa rekistereissä olevat tiedot saataville siten, että ehtona on sähköinen kirjautuminen ja sellaisen maksun suorittaminen, joka ei saa ylittää tietojen saataville asettamisesta aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan luettuina rekisterin ylläpidosta ja kehittämisestä aiheutuvat kustannukset.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja rahanpesun selvittelykeskuksilla on pääsy ajallaan ja esteettä kaikkiin 3 kohdassa tarkoitettussa keskitetyssä rekisterissä oleviin tietoihin rajoituksitta ja asianomaista yhteisöä varoittamatta. Jäsenvaltioiden on sallittava myös ilmoitusvelvollisten pääsy tietoihin ajallaan niiden toteuttaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä II luvun mukaisesti.

Toimivaltaisia viranomaisia, joille myönnetään pääsy 3 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin, ovat ne viranomaiset, joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia, sekä veroviranomaiset, ilmoitusvelvollisten valvontaviranomaiset ja viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinta ja syytteenpano sekä rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen ja takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset voivat antaa 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot ajallaan ja maksutta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille.

▼ **B**

8. Jäsenvaltioiden on edellytettävä ilmoitusvelvollisilta, etteivät ne luota yksinomaan 3 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien vaatimusten täyttämiseksi II luvun mukaisesti. Kyseiset vaatimukset on täytettävä riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen.

▼ **M1**

9. Kansallisessa lainsäädännössä määriteltävissä poikkeustapauksissa, joissa 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu pääsy asettaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille tai joissa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen, jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta, jonka mukaan tällainen pääsy kaikkiin tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan tapauskohtaisesti evätä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä poikkeukset myönnetään tapauksen poikkeuksellisen luonteen yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella. Oikeus hakea poikkeusta koskevaan päätökseen muutosta hallintoviranomaiselta ja oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin on taattava. Poikkeuksia myöntäneen jäsenvaltion on julkaitava vuotuisia tilastotietoja myönnettyjen poikkeusten lukumäärästä ja ilmoitetuista perusteluista ja ilmoitettava tiedot komissiolle.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla myönnetyt poikkeukset eivät koske luotto- ja finanssilaitoksia tai 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, jotka ovat virkamiehiä.

▼ M1

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut keskitetyt rekisterit liitetään yhteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 ⁽¹⁾ 22 artiklan 1 kohdalla perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden liittäminen keskusjärjestelmään on toteutettava direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan ja tämän direktiivin 31 a artiklan mukaisesti hyväksytyillä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen teknisten eritelmien ja menettelyjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat saatavilla direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 1 kohdalla perustettujen rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta 5, 5 a ja 6 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettujen jäsenvaltioiden kansallisten lakien mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun yhtiö tai muu oikeushenkilö on poistettu rekisteristä. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa erilaisten pääsyoikeuksien toteuttamiseksi tämän artiklan mukaisesti.

▼ B*31 artikla***▼ M1**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä artiklaa sovelletaan trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin, kuten muiden muassa fiducie, tietyntyyppiset Treuhand-järjestelyt tai fideicomiso, kun niillä on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ominaisuudet, joiden avulla voidaan määrittää, milloin oikeudellisilla järjestelyillä on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla niiden lainsäädännön alaisten tällaisten oikeudellisten järjestelyjen osalta.

Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että kunkin kyseisessä jäsenvaltiossa hallinnoitavan express trust-järjestelyn omaisuudenhoitajat hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot trustin tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista ja pitävät ne hallussaan. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä seuraavien tunnistetiedot:

- a) perustaja(t);
- b) trustin omaisuudenhoitaja(t);
- c) mahdollinen suojelija (mahdolliset suojelijat);
- d) edunsaajat tai edunsaajien ryhmä;
- e) mikä tahansa muu luonnollinen henkilö, joka käyttää trustin osalta tosiasiallista määräysvaltaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan rikkomisiin sovelletaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia toimenpiteitä tai seuraamuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

▼ M1

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että trustin omaisuudenhoitajat tai henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa vastaavanlaisissa oikeudellisissa järjestelyissä, ilmoittavat asemastaan ja antavat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ajallaan ilmoitusvelvollisille, kun ne trustin omaisuudenhoitajan tai henkilön, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, ominaisuudessa solmivat liikesuhteen tai suorittavat yksittäisen liiketoimen, joka ylittää 11 artiklan b, c ja d alakohdassa säädettyt kynnyksarvot.

▼ B

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset pääsevät 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ajallaan.

▼ M1

3 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot 1 kohdassa tarkoitetuista express trust -järjestelyistä ja vastaavanlaisista oikeudellisista järjestelyistä on säilytettävä sen jäsenvaltion perustamassa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja sisältävässä keskitetyssä rekisterissä, johon trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, on sijoittautunut tai jossa tämä asuu.

Jos trustin omaisuudenhoitajan tai henkilön, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, sijoittautumis- tai asuinpaikka on unionin ulkopuolella, 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on säilytettävä sen jäsenvaltion perustamassa keskitetyssä rekisterissä, jossa trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, aloittaa liikesuhteen tai hankkii kiinteää omaisuutta trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn nimissä.

Jos trustin omaisuudenhoitajat tai henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin tai asuvat eri jäsenvaltioissa tai jos trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, aloittaa useita liikesuhteita trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn nimissä eri jäsenvaltioissa, todistuksen rekisteröinnistä tai rekisteriönnön yhden jäsenvaltion rekisterissä olevista tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista tiedoista voidaan katsoa riittävän osoitukseksi rekisteröintivelvoitteen täyttämisestä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa seuraavien saatavilla:

- a) toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset rajoituksitta;
- b) ilmoitusvelvolliset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puitteissa II luvun mukaisesti;
- c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka voi osoittaa oikeutetun edun asiassa;
- d) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka esittää sellaiseen trustiin tai vastaavanlaiseen oikeudelliseen järjestelyyn liittyvän kirjallisen pyynnön, jolla on määräysvallan tuottava omistusosuus missä tahansa muussa kuin 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhtiössä tai muussa oikeushenkilössä siten, että sillä on suoraa tai välillistä omistusta, haltijaosakkeet mukaan luettuina, tai se käyttää määräysvaltaa muilla keinoin.

▼ M1

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saatavilla oleviin tietoihin on sisällyttävä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimi, syntymäkuukausi ja -vuosi sekä asuinmaa ja kansalaisuus sekä hallussa olevan omistuosuuden luonne ja laajuus.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa oikeudessa määritettävien edellytyksin säätää pääsystä lisätietoihin, joiden avulla voidaan tunnistaa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Näihin lisätietoihin on sisällyttävä vähintään tiedot syntymäajasta tai yhteyshenkilöiden tietosuoja-asetusten mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sallia laajemman pääsyn rekisterin sisältämiin tietoihin kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

Toimivaltaisista viranomaisista, joille myönnetään pääsy 3 a kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin, ovat ne viranomaiset, joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia, sekä veroviranomaiset, ilmoitusvelvollisten valvontaviranomaiset ja viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinta ja syytteen esittäminen sekä rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen, takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen.

4 a. Jäsenvaltiot voivat halutessaan asettaa 3 a kohdassa tarkoitetuissa kansallisissa rekistereissä olevat tiedot saataville siten, että ehtona on sähköinen kirjautuminen ja sellaisen maksun suorittaminen, joka ei saa ylittää tietojen saataville asettamisesta aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan luettuina kustannukset rekisterin ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 3 a kohdassa tarkoitetun keskitetyn rekisterin sisältämät tiedot ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset, ja otettava käyttöön mekanismeja tätä varten. Tällaisiin mekanismeihin on sisällytettävä se, että ilmoitusvelvolliset ja toimivaltaisista viranomaisista – jos se on tarkoituksenmukaista ja siltä osin kuin tällä vaatimuksella ei tarpeettomasti puututa niiden tehtäviin – velvoitetaan ilmoittamaan kaikista eroavuuksista, joita ne havaitsevat keskitetyissä rekistereissä saatavilla olevien tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan koskevien tietojen ja saatavilla olevien tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan koskevien tietojen välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettujen eroavuuksien tapauksessa varmistettava, että eroavuuksien ratkaisemiseksi toteutetaan ajallaan asianmukaisia toimia ja että tarvittaessa sitä ennen keskitettyyn rekisteriin sisällytetään maininta asiasta.

▼ B

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät ilmoitusvelvolliset luota yksinomaan 4 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin II luvussa säädettyjen asiakkaiden tuntemisvelvollisuutta koskevien vaatimustensa täyttämiseksi. Kyseiset vaatimukset on täytettävä riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen.

▼ M1

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisista viranomaisista ja rahanpesun selvittelykeskukset voivat antaa 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot ajallaan ja maksutta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille.

▼ **M1**

7 a. Kansallisessa lainsäädännössä määriteltävissä poikkeustapauksissa, joissa 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu pääsy asettaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille tai joissa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen, jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta, jonka mukaan tällainen pääsy kaikkiin tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan tapauskohtaisesti evätä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä poikkeukset myönnetään tapauksen poikkeuksellisen luonteen yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella. Oikeus hakea poikkeusta koskevaan päätökseen muutosta hallintoviranomaiselta ja oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin on taattava. Poikkeuksia myöntäneen jäsenvaltion on julkaistava vuotuisia tilastotietoja myönnettyjen poikkeusten lukumäärästä ja ilmoitetuista perusteluista ja ilmoitettava tiedot komissiolle.

Ensimmäisen alakohdan nojalla myönnetyt poikkeukset eivät koske luotto- ja finanssilaitoksia eivätkä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, jotka ovat virkamiehiä.

Kun jäsenvaltio päättää säätää ensimmäisen alakohdan mukaisesta poikkeuksesta, se ei saa rajoittaa toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten pääsyä tietoihin.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 3 a kohdassa tarkoitettut keskitetyt rekisterit liitetään yhteen direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 1 kohdalla perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden liittäminen keskusjärjestelmään on toteutettava direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan ja tämän direktiivin 31 a artiklan mukaisesti hyväksytyillä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen teknisten eritelmien ja menetelyjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat saatavilla direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 2 kohdalla perustettujen rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta tämän artiklan 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettujen jäsenvaltioiden kansallisten lakien mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta asetetaan saataville ainoastaan sellaisia 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat ajantasaisia ja vastaavat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, ja että pääsy näihin tietoihin toteutetaan tietosuojasääntöjen mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun 3 a kohdassa tarkoitettujen tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen rekisteröinnin perusteita ei enää ole olemassa. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä komission kanssa erilaisten pääsyoikeuksien toteuttamiseksi 4 ja 4 a kohdan mukaisesti.

▼ **M1**

10. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2019 1 kohdassa tarkoitettujen trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen luokat, ominaisuuksien kuvaus, nimet ja soveltuvin osin oikeusperusta. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kootun luettelon kyseisistä trusteista ja vastaavanlaisista oikeudellisista järjestelyistä viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2019.

Komissio antaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, onko kaikki jäsenvaltioiden lainsäädännön alaiset 1 kohdassa tarkoitettut trustit ja vastaavanlaiset oikeudelliset järjestelyt tunnistettu asianmukaisesti ja sovelletaanko niihin tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita. Komissio toteuttaa tapauksen mukaan tarvittavat toimet kyseisessä kertomuksessa esitettyjen havaintojen perusteella.

*31 a artikla***Täytäntöönpanosäädökset**

Komissio hyväksyy tarvittaessa direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan mukaisesti hyväksymiensä täytäntöönpanosäädösten lisäksi ja tämän direktiivin 30 ja 31 artiklan soveltamisalan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksillä 30 artiklan 10 kohdassa ja 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden yhteenliittämiseksi tarvittavia teknisiä eritelmiä ja menettelyjä seuraavista:

- a) tekninen eritelmä, jossa määritellään tekniset tiedot, jotka keskusjärjestelmä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, sekä tällaisten tietojen tallentamis-, käyttö- ja suojamenetelmä;
- b) yhteiset kriteerit, joiden mukaisesti tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat saatavilla rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta, jäsenvaltioiden myöntämän pääsyoikeuden mukaan;
- c) tekniset yksityiskohdat siitä, miten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on tarkoitus asettaa saataville;
- d) rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tarjoamien palvelujen saatavuutta koskevat tekniset ehdot;
- e) yksityiskohtaiset tekniset säännöt siitä, miten erilaiset pääsyoikeudet tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin toteutetaan 30 artiklan 5 kohdan ja 31 artiklan 4 kohdan perusteella;
- f) maksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt silloin, kun pääsystä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin on suoritettava maksu 30 artiklan 5 a kohdan ja 31 artiklan 4 a kohdan mukaisesti, ottaen huomioon käytettävissä olevat maksujärjestelyt, kuten etämaksetapahtumat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 64 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M1

Komission on täytäntöönpanosäädöksissään pyrittävä käyttämään uudeleen toimivaksi osoitettua teknologiaa ja olemassa olevia käytäntöjä. Komission on varmistettava, että kehitettävistä järjestelmistä ei aiheudu enempää kustannuksia kuin on ehdottoman välttämätöntä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Komission täytäntöönpanosäädöksille on oltava luonteenomaista avoimuus sekä kokemusten ja tietojen vaihto komission ja jäsenvaltioiden välillä.

▼B

IV LUKU

ILMOITUSVELVOLLISUUDET

1 JAKSO

Yleiset säännökset

32 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava rahanpesun selvittelykeskus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista ja tehokasta torjumista varten.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskuksensa nimi ja osoite kirjallisesti komissiolle.

3. Kunkin rahanpesun selvittelykeskuksen on oltava toiminnallisesti riippumaton ja itsenäinen, mikä merkitsee sitä, että rahanpesun selvittelykeskuksella on oltava toimivalta ja valmiudet suorittaa tehtävänsä vapaasti, mukaan lukien kelpoisuus tehdä itsenäisiä päätöksiä yksittäisten tietojen analysoinnista, pyytämisestä ja luovuttamisesta. Kansallisena keskusyksikkönä rahanpesun selvittelykeskus vastaa epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten ja muiden rahanpesuun, rahanpesun esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen liittyvien tietojen vastaanottamisesta ja analysoinnista. Rahanpesun selvittelykeskus vastaa analyysinsä tulosten sekä mahdollisten muiden olennaisten tietojen luovuttamisesta toimivaltaisille viranomaisille, jos on syytä epäillä rahanpesua, rahanpesun esirikoksia tai terrorismin rahoitusta. Sen on voitava hankkia ilmoitusvelvollisilta lisätietoja.

Jäsenvaltioiden on annettava rahanpesun selvittelykeskuksilleen riittävät taloudelliset resurssit, henkilöresurssit ja tekniset resurssit tehtäviensä hoitamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskuksilla on käytettävissään suoraan tai välillisesti ja ajallaan sellaiset rahoitukselliset, hallinnolliset ja lainvalvontaa koskevat tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä asianmukaiseen hoitamiseen. Rahanpesun selvittelykeskuksen on voitava vastata jäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten tietopyyntöihin, kun tällaiset tietopyynnot perustellaan rahanpesuun, rahanpesun esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen liittyvillä syillä. Päätöksen analyysin suorittamisesta tai tietojen luovuttamisesta tekee rahanpesun selvittelykeskus.

▼B

5. Jos objektiivisten tosiseikkojen perusteella on syytä olettaa, että tietojen antamisella olisi kielteisiä vaikutuksia käynnissä olevaan selvittelyyn tai analyysiin, tai jos on kyse poikkeustapauksesta, jossa tietojen ilmaiseminen olisi selvässä epäsuhteessa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeutettuihin etuihin nähden tai merkityksetöntä siihen tarkoitukseen nähden, johon niitä on pyydetty, rahanpesun selvittelykeskuksella ei ole velvollisuutta vastata tietopyyntöön.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia antamaan rahanpesun selvittelykeskukselle selvitys tämän artiklan mukaisesti annettujen tietojen käytöstä sekä kyseisten tietojen perusteella suoritettujen tutkimusten tai tarkastusten tuloksista.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksella on valtuudet toteuttaa kiireellisiä toimia suoraan tai välillisesti, kun on syytä epäillä, että liiketoimi liittyy rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, keskeyttääkseen liiketoimen tai kieltääkseen sen jatkamisen, jotta liiketoimi voidaan analysoida, epäily vahvistaa ja analyysin tulokset luovuttaa toimivaltaisille viranomaisille. Rahanpesun selvittelykeskuksella on oltava valtuudet toteuttaa tällaisia toimia suoraan tai välillisesti toisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskuksen pyynnöstä pyynnön vastaanottavan selvittelykeskuksen kansallisessa lainsäädännössä määritettyjen ajanjaksojen kuluessa ja siinä määritetyin edellytyksin.

8. Rahanpesun selvittelykeskuksen analysointitehtävään on kuuluttava seuraavat:

- a) operatiivinen analyysi, joka kohdistuu yksittäisiin tapauksiin ja tiettyihin kohteisiin tai asianmukaisesti valikoituihin tietoihin riippuen saatujen tietojen tyypistä ja määrästä sekä tietojen oletetusta käytöstä niiden luovuttamisen jälkeen; ja
- b) strateginen analyysi, joka koskee rahanpesun ja terrorismin rahoituksen suuntauksia ja menetelmiä.

▼M1

9. Kunkin rahanpesun selvittelykeskuksen on tehtäviään hoitaessaan voitava pyytää, saada ja käyttää miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta peräisin olevia tietoja tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä tarkoitusta varten, vaikka aiempaa ilmoitusta ei tehdä 33 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 34 artiklan 1 kohdan nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 34 artiklan 2 kohdan soveltamista.

32 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, kuten keskitettyjä rekistereitä tai keskitettyjä sähköisiä tietojenhakujärjestelmiä, joiden avulla voidaan ajallaan tunnistaa mikä tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on niiden alueella toimivassa luottolaitoksessa olevan IBAN-tunnisteisen maksutilin ja pankkitilin, sellaisena kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 260/2012⁽¹⁾, sekä tallelokeroon haltija tai jolla on määräysvalta tällaiseen tiliin tai tallelokeroon. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden kansallisten mekanismien ominaisuudet.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

▼ **M1**

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa keskitetyissä mekanismeissa olevat tiedot ovat suoraan kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla välittömästi ja suodattamattomina. Kyseisten tietojen on oltava myös kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla niiden tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mikä tahansa rahanpesun selvittelykeskus voi antaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa keskitetyissä mekanismeissa säilytettävät tiedot mille tahansa toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle ajallaan 53 artiklan mukaisesti.

3. Seuraavien tietojen on oltava saatavilla 1 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen mekanismien kautta siten, että niihin voidaan tehdä hakuja:

- asiakastilinhaltijan ja kaikkien sellaisten henkilöiden osalta, jotka oletettavasti toimivat asiakkaan puolesta: nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero,
- asiakastilinhaltijan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan osalta: nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero,
- pankki- tai maksutilin osalta: IBAN-numero ja tilin avaamis- ja sulkemispäivä,
- tallelokeron osalta: vuokraajan nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero sekä vuokra-ajan pituus.

4. Jäsenvaltiot voivat harkita edellyttävänsä, että muiden tietojen, jotka katsotaan olennaisiksi, jotta rahanpesun selvittelykeskukset ja toimivaltaiset viranomaiset voivat täyttää tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa, on oltava saatavilla keskitettyjen mekanismien kautta siten, että niihin voidaan tehdä hakuja.

5. Komissio antaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan edellytykset sekä tekniset eritelvät ja menettelyt keskitettyjen automatisoitujen mekanismien turvalliselle ja tehokkaalle yhteenliittämiseksi. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

32 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava rahanpesun selvittelykeskuksille ja toimivaltaisille viranomaisille pääsy tietoihin, joiden avulla voidaan ajallaan tunnistaa mikä tahansa kiinteää omaisuutta omistava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, myös rekistereiden tai sähköisten tietojenhakujärjestelmien kautta, jos tällaisia rekistereitä tai järjestelmiä on saatavilla.

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan rekistereihin sisältyvien tietojen yhdenmukaistamisen tarpeellisuus ja oikeasuhteisuus sekä arvioidaan tarve kyseisten rekistereiden yhteenliittämiseksi. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

▼B*33 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset ja tarvittaessa niiden johtajat ja työntekijät tekevät täysimittaista yhteistyötä

a) ilmoittamalla viipymättä omasta aloitteestaan rahanpesun selvittelykeskukselle, erityisesti epäilyttävää liiketoimea koskevan ilmoituksen muodossa, kun ilmoitusvelvollinen tietää tai epäilee tai kun sillä on perusteltu syy epäillä, että varat, oli niiden suuruus mikä hyvänsä, ovat rikollisen toiminnan tuottamaa hyötyä tai liittyvät terrorismin rahoitukseen, ja vastaamalla tällaisissa tapauksissa rahanpesun selvittelykeskuksen lisätietopyyntöihin viipymättä; ja

▼M1

b) toimittamalla rahanpesun selvittelykeskukselle suoraan sen pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot.

▼B

Kaikista epäilyttävistä liiketoimista, myös niiden yrityksistä, on ilmoitettava.

2. Edellä olevan 8 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti nimetyn henkilön on toimitettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jonka alueelle tiedot toimittava ilmoitusvelvollinen on sijoittautunut.

34 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta nimetä kyseisen alan soveliaan itsesääntelyelimen viranomaiseksi, joka vastaanottaa 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Nimetyn itsesääntelyelimen on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimitettava tiedot rahanpesun selvittelykeskukselle viipymättä ja niiden alkuperäisessä muodossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa 33 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia notaareihin, muihin itsenäisiin lakimiesammattin harjoittajiin, tilintarkastajiin, ulkopuolisiin kirjanpitäjiin ja veroneuvojiin niiden tietojen osalta, jotka nämä ovat saaneet joltakin asiakkaaltaan tai jostakin asiakkaastaan selvittäessään asiakkaansa oikeudellista asemaa tai suorittaessaan kyseistä asiakasta koskevaa puolustus- tai edustamistehdävää oikeuskäsittelyssä tai siihen liittyen, mukaan luettuna oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta, riippumatta siitä, saadaanko tai hankitaanko tällaiset tiedot ennen käsittelyä, sen aikana tai sen jälkeen.

▼M1

3. Jäsenvaltioiden nimeämien itsesääntelyelinten on julkaistava vuosikertomus, johon sisältyy tietoja seuraavista:

a) 58, 59 ja 60 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet;

b) soveltuvin osin 61 artiklassa tarkoitettujen rikkomisia koskevien vastaanotettujen ilmoitusten lukumäärä;

▼ M1

- c) soveltuvin osin 1 kohdassa tarkoitetun itsesääntelyelimen vastaanottamien ilmoitusten lukumäärä ja itsesääntelyelimen rahanpesun selvittelykeskukselle toimittamien ilmoitusten lukumäärä;
- d) soveltuvin osin niiden 47 ja 48 artiklan nojalla toteutettujen toimenpiteiden lukumäärä ja kuvaus, jotka on toteutettu ilmoitusvelvollisten seuraavissa säännöksissä tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen valvomiseksi:
 - i) 10–24 artikla (asiakkaan tuntemisvelvollisuus);
 - ii) 33, 34 ja 35 artikla (epäilyttävistä liiketoimista ilmoittaminen);
 - iii) 40 artikla (tietojen säilyttäminen); ja
 - iv) 45 ja 46 artikla (sisäiset tarkastukset).

▼ B*35 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset eivät suorita liiketoimia, joiden ne tietävät tai epäilevät liittyvän rikollisen toiminnan tuottamaan hyötyyn tai terrorismin rahoitukseen, ennen kuin ne ovat saaneet päätökseen 33 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaiset tarvittavat toimet ja noudattaneet asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisia rahanpesun selvittelykeskuksen tai toimivaltaisen viranomaisen muita erityisohjeita.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien suorittamatta jättäminen on mahdotonta tai todennäköisesti vaikeuttaisi yrityksiä jäljittää epäilyksenalaisen liiketoimen edunsaajia, kyseisten ilmoitusvelvollisten on ilmoitettava asiasta rahanpesun selvittelykeskukselle viipymättä liiketoimen jälkeen.

36 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset viipymättä toimittavat rahanpesun selvittelykeskukselle ilmoitusvelvollisia koskevien 48 artiklan mukaisten tarkastustensa yhteydessä tai muulla tavoin mahdollisesti selville saamansa tiedot, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainsäädännön nojalla toimivaltaiset pörssi-, valuutta- ja rahoitusjohdannaismarkkinoiden valvontaelimet ilmoittavat rahanpesun selvittelykeskukselle, jos ne saavat selville tietoja, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

37 artikla

Ilmoitusvelvollisen taikka sen työntekijän tai johtajan vilpittömässä mielessä 33 ja 34 artiklan mukaisesti suorittama tietojen ilmaiseminen ei merkitse sopimukseen eikä lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen perustuvan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomista, eikä ilmoitusvelvollista taikka sen johtajia tai työntekijöitä voida asettaa minkäänlaiseen vastuuseen tällä perusteella silloinkaan, kun ne eivät olleet tarkalleen tietoisia taustalla olevasta rikollisesta toiminnasta, ja riippumatta siitä, toteutuiko laiton toiminta.

▼ M1

38 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöitä, myös ilmoitusvelvollisen työntekijöitä ja edustajia, jotka ilmoittavat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, suojellaan lain nojalla uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille alttiiksi joutumiselta ja erityisesti kielteisiltä tai syrjiviltä toimilta työpaikalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöt, jotka ovat joutuneet alttiiksi uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille tai kielteisille tai syrjiville toimille työpaikalla siksi, että he ovat ilmoittaneet rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, voivat tehdä turvallisesti valituksen asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tällaisilla yksityishenkilöillä on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tämän kohdan mukaisten oikeuksiensa turvaamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahanpesun selvittelykeskuksen keräämien tietojen luottamuksellisuutta.

▼ B

2 JAKSO

Tietojen salassapito

39 artikla

1. Ilmoitusvelvolliset sekä niiden johtajat ja työntekijät eivät saa ilmaista asiakkaalle tai muille kolmansille henkilöille, että tietoja toimitetaan, aiotaan toimittaa tai on toimitettu 33 tai 34 artiklan mukaisesti tai että rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskeva analyysi on tekeillä tai saatetaan tehdä.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei koske tietojen ilmaisemista toimivaltaisille viranomaisille, itsesääntelyelimet mukaan luettuina, tai tietojen ilmaisemista lainvalvontatarkoituksiin.

▼ M1

3. Tämän artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei estä tietojen ilmaisemista jäsenvaltioiden luotto- ja finanssilaitosten välillä edellyttäen, että ne kuuluvat samaan konserniin, tai näiden laitosten ja niiden kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden ja enemmistöomisteiden tytäryritysten välillä edellyttäen, että nämä sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset noudattavat täysimääräisesti koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä, myös konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevia menettelyjä 45 artiklan mukaisesti, ja että koko konsernia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt täyttävät tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset.

▼ B

4. Edellä 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei estä tietojen ilmaisemista 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten tai tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia asettavien kolmansien maiden sellaisten oikeussubjektien välillä, jotka harjoittavat ammattitoimintaa joko työntekijöinä tai muussa asemassa saman oikeushenkilön sisällä tai laajemmassa rakenteessa, johon henkilö kuuluu ja joka on yhteisen omistuksen, johdon tai valvonnan alainen.

▼B

5. Kun on kyse 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa sekä 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista sellaisissa tapauksissa, jotka liittyvät samaan asiakkaaseen ja samaan liiketoimeen, jossa on osallisena vähintään kaksi ilmoitusvelvollista, tämän artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei estä tietojen ilmaisemista asianomaisten ilmoitusvelvollisten välillä, edellyttäen, että ne ovat jäsenvaltiosta, tai oikeussubjekteja sellaisessa kolmannessa maassa, joka on asettanut tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia, ja että ne kuuluvat samaan ammattiryhmään ja niitä koskevat salassapitovelvollisuutta ja henkilötietojen suojaa koskevat velvollisuudet.

6. Jos 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten yrittävät saada asiakkaan luopumaan laittomaan toimintaan osallistumisesta, tätä ei pidetä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tietojen ilmaisemisena.

V LUKU

TIETOSUOJA, TIETOJEN SÄILYTTÄMINEN JA TILASTOTIEDOT

40 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava ilmoitusvelvollisia säilyttämään kansallisen lainsäädännön mukaisesti seuraavat asiakirjat ja tiedot, jotta rahanpesun selvittelykeskus tai muut toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää niitä mahdollisen rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämiseen, paljastamiseen ja selvittämiseen:

▼M1

a) asiakkaan tuntemisvelvollisuuden osalta jäljennökset asiakirjoista ja tiedoista, joita tarvitaan II luvussa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien velvoitteiden noudattamiseksi, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädettyjen sähköisen tunnistamisen menetelmien ja niihin liittyvien luottamuspalvelujen tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemien, tunnustamien tai hyväksymien muiden suojattujen etäältä tai sähköisesti toteutettavien tunnistusprosessien avulla saadut tiedot, viiden vuoden ajan asiakassuhteen päättymisestä tai yksittäisen liiketoimen suorittamispäivästä;

▼B

b) liiketoimia koskevat asiakirja-aineistot, jotka muodostuvat alkuperäisistä asiakirjoista tai niiden sellaisista jäljennöksistä, joita sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti voidaan käyttää todisteina oikeuskäsittelyssä, ja jotka ovat tarpeen liiketoimien yksilöimiseksi, viiden vuoden ajan asiakassuhteen päättymisestä tai yksittäisen liiketoimen suorittamispäivästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säilyttämisaikojen päätyttyä jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset poistavat henkilötiedot, jollei toisin säädetä kansallisessa lainsäädännössä, jossa on vahvistettava, missä olosuhteissa ilmoitusvelvolliset voivat jatkaa tai ovat velvollisia jatkamaan tietojen säilyttämistä. Jäsenvaltiot voivat sallia säilyttämisen jatkamisen tai vaatia sitä, kun ne ovat suorittaneet perusteellisen arvioinnin säilyttämisen jatkamisen tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta ja kun ne katsovat sen perustelluksi rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen tai selvittämisen vuoksi. Säilyttämisaikaa voidaan jatkaa enintään viidellä vuodella.

▼ M1

Tässä kohdassa tarkoitettua säilyttämisaikaa, mukaan luettuna säilyttämisaika, jota voidaan jatkaa enintään viidellä vuodella, sovelletaan myös tietoihin, jotka ovat saatavilla 32 a artiklassa tarkoitettujen keskitettyjen mekanismien kautta.

▼ B

2. Jos jäsenvaltiossa on 25 päivänä kesäkuuta 2015 meneillään epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämiseen, paljastamiseen tai selvittämiseen taikka niitä koskeviin syytetoimiin liittyvä oikeudellinen menettely ja ilmoitusvelvollisella on hallussaan tuohon meneillään olevaan oikeudelliseen menettelyyn liittyviä tietoja tai asiakirjoja, ilmoitusvelvollinen voi säilyttää kyseisiä tietoja tai asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti viiden vuoden ajan 25 päivästä kesäkuuta 2015. Jäsenvaltiot voivat sallia tällaisten tietojen tai asiakirjojen säilyttämisen viiden lisävuoden ajan tai vaatia sitä, kun säilyttämisen jatkamisen on todettu olevan tarpeellista ja oikeasuhteista epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen tai selvittämisen taikka niitä koskevien syytetoimien vuoksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta meneillään olevaan rikostutkintaan ja oikeudellisiin menettelyyn sovellettavan todistusaineistoa koskevan kansallisen rikoslainsäädännön soveltamista.

*41 artikla***▼ M2**

1. Tämän direktiivin mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksia (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ ja (EU) 2018/1725 ⁽²⁾.

▼ B

2. Ilmoitusvelvolliset saavat käsitellä henkilötietoja tämän direktiivin perusteella ainoastaan 1 artiklassa tarkoitetun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, eikä tietoja saa edelleenkäsitellä kyseisten tarkoitusten vastaisella tavalla. Henkilötietojen käsittely tämän direktiivin perusteella muihin tarkoituksiin, kuten kaupallisiin tarkoituksiin, on kielletty.

3. Ilmoitusvelvollisten on annettava uusille asiakkaille direktiivin 95/46/EY 10 artiklan mukaiset tiedot ennen liikesuhteen aloittamista tai yksittäisen liiketoimen suorittamista. Näihin tietoihin on erityisesti sisällytettävä yleinen ilmoitus ilmoitusvelvollisten tämän direktiivin mukaisista oikeudellisista velvoitteista, kun kyse on henkilötietojen käsittelemisestä tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitetun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

▼B

4. Edellä 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn salassapitovaatimuksen soveltamiseksi jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joilla kokonaan tai osittain rajoitetaan rekisteröidyn oikeutta päästä omiin henkilötietoihinsa, siltä osin kuin tällainen osittainen tai täydellinen rajoitus on tarpeellinen ja oikeasuhteinen toimenpide demokraattisessa yhteiskunnassa ottaen huomioon asianomaisen henkilön oikeutetut edut, jotta

- a) ilmoitusvelvollinen tai toimivaltainen kansallinen viranomainen voi suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti tätä direktiiviä sovellettaessa; tai
- b) vältetään asettamasta esteitä virallisille tai oikeudellisille tiedusteluille, analyyseille, tutkimuksille tai menettelyille tätä direktiiviä sovellettaessa sekä varmistetaan, ettei rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estäminen, paljastaminen ja selvittäminen vaarannu.

42 artikla

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueella toimivilla ilmoitusvelvollisilla on käytössään järjestelmät, joiden avulla ne pystyvät suojattujen kanavien kautta ja tavalla, jolla varmistetaan tiedustelujen täysi luottamuksellisuus, vastaamaan kaikilta osin ja ilman aiheutonta viivytystä niiden rahanpesun selvittelykeskuksen tai muun niiden kansallisen lainsäädännön mukaisen viranomaisen esittämään tiedusteluun siitä, onko ilmoitusvelvollinen parhaillaan tai onko se viiden kyseistä tiedustelua edeltäneen vuoden aikana ollut liikesuhteessa tiettyihin henkilöihin ja mikä on kyseisen liikesuhteen luonne.

▼M1*43 artikla*

Tämän direktiivin mukaista henkilötietojen käsittelyä 1 artiklassa tarkoitettun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ mukaisena yleistä etua koskevana asiana.

44 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 7 artiklan mukaisten riskiarvioidensa valmistelun edistämiseksi varmistettava, että ne pystyvät tarkastelemaan rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiensä tehokkuutta ylläpitämällä kattavia tilastoja kyseisten järjestelmien tehokkuuteen vaikuttavista seikoista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tilastoihin on sisällyttävä

- a) tiedot, joilla mitataan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eri alojen kokoa ja merkitystä, mukaan luettuina luonnollisten henkilöiden ja yhteisöjen määrä kullakin alalla ja kunkin alan taloudellinen merkitys;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

▼ **M1**

- b) tiedot, joilla mitataan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansallisen torjuntajärjestelmän puitteissa tehtyjä ilmoituksia ja tutkimuksia sekä pidettyjä oikeuskäsittelyjä, mukaan luettuina rahanpesun selvittelykeskukselle epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten lukumäärä ja kyseisten ilmoitusten seurantatoimet sekä vuotuiset tiedot tutkittujen tapausten, syytteeseen asetettujen henkilöiden ja rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista rikoksista tuomittujen henkilöiden lukumäärästä, esirikosten tyypeistä, jos tietoja on saatavilla, ja jäädytettyjen, takavarikoitujen tai menetetyksi tuomittujen varojen euromääräisestä arvosta;
 - c) jos saatavilla, tiedot, joissa esitetään lisätutkimuksia aiheuttavien ilmoitusten lukumäärä ja prosenttiosuus sekä ilmoitusvelvollisille annettava vuotuinen kertomus, jossa yksilöidään niiden tekemien ilmoitusten hyödyllisyys ja seurantatoimet;
 - d) tiedot sellaisten rajat ylittävien tietopyyntöjen lukumäärästä, jotka rahanpesun selvittelykeskus on esittänyt tai vastaanottanut, joihin se on kieltäytynyt vastaamasta tai joihin se on vastannut osittain tai kokonaan, jaoteltuina vastapuolena olevan maan mukaan;
 - e) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvästä valvonnasta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille osoitetut henkilöresurssit sekä rahanpesun selvittelykeskukselle osoitetut henkilöresurssit 32 artiklassa määritettyjen tehtävien hoitamiseksi;
 - f) toimitiloissa ja niiden ulkopuolella toteutettavien valvontatoimien lukumäärä, valvontatoimien perusteella havaittujen rikkomisten lukumäärä ja valvontaviranomaisten soveltamat seuraamukset tai hallinnolliset toimenpiteet.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tilastoista julkaistaan vuosittain yhteenveto.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain 2 kohdassa tarkoitetut tilastot. Komissio julkaisee vuosikertomuksen, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitetuista tilastoista ja selitetään niitä ja joka on asetettava saataville sen verkkosivustolla.

▼ **B**

VI LUKU

TOIMINTAPERIAATTEET, MENETTELYT JA VALVONTA

1 JAKSO

Sisäiset menettelyt, koulutus ja palaute

45 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava sellaisia ilmoitusvelvollisia, jotka ovat osa konsernia, panemaan täytäntöön koko konsernia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt, mukaan luettuina tietosuojaperiaatteet sekä konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi. Nämä toimintaperiaatteet ja menettelyt on pantava tehokkaasti täytäntöön jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa sijaitsevilla sivuliikkeillä ja enemmistöomisteisissa tytäryrityksissä.
2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset, joilla on toimipaikkoja muissa jäsenvaltioissa, varmistavat, että nämä toimipaikat noudattavat tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kyseisen toisen jäsenvaltion kansallisia säännöksiä.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun ilmoitusvelvollisilla on sivuliikkeitä tai enemmistöomisteisia tytäryrityksiä sellaisissa kolmansissa maissa, joissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vähimmäisvaatimukset ovat lievempiä kuin kyseisessä jäsenvaltiossa, niiden kolmansissa maissa sijaitsevat sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset noudattavat kyseisen jäsenvaltion vaatimuksia, tietosuoja koskevat vaatimukset mukaan luettuina, siinä määrin kuin kolmannen maan lainsäädäntö sen sallii.

▼M2

4. Jäsenvaltioiden ja pankkiviranomaisen on ilmoitettava toisilleen tapauksista, joissa kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 kohdassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa. Tällaisissa tapauksissa ratkaisuun voidaan pyrkiä koordinoituilla toimilla. Arvioidessaan, mitkä kolmannet maat eivät salli 1 kohdassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa, jäsenvaltioiden ja pankkiviranomaisen on otettava huomioon mahdolliset oikeudelliset rajoitukset, jotka saattavat estää kyseisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen asianmukaisen täytäntöönpanon, mukaan luettuina salassapitovelvollisuus, tietosuoja ja muut rajoitukset, jotka rajoittavat sellaisten tietojen vaihtoa, jotka saattavat olla tätä varten merkityksellisiä.

▼B

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kun kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 kohdassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa, ilmoitusvelvolliset varmistavat, että sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset kyseisessä kolmannessa maassa toteuttavat lisätoimenpiteitä torjuakseen tehokkaasti rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskin ja ilmoittavat asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille. Jos lisätoimenpiteet eivät ole riittäviä, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava muita valvontatoimia ja muun muassa vaadittava, että konserni ei perusta liikesuhteita tai lopettaa ne eikä suorita liiketoimia, ja vaadittava tarvittaessa, että konserni lakkauttaa toimintansa kyseisessä kolmannessa maassa.

▼M2

6. Pankkiviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin, minkä tyyppisiä 5 kohdassa tarkoitettuja lisätoimenpiteitä ovat ja mitä vähimmäistoimia luotto- ja finanssilaitosten on toteutettava, jos kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 ja 3 kohdassa edellytettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa.

Pankkiviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 26 päivänä joulukuuta 2016.

▼B

7. Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin sisäinen tietojenvaihto on sallittua. Rahanpesun selvittelykeskukselle toimitettavat tiedot epäilyistä, että varat ovat rikollisen toiminnan tuottamaa hyötyä tai liittyvät terrorismin rahoitukseen, välitetään koko konsernille, jollei rahanpesun selvittelykeskus anna muita ohjeita.

▼B

9. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 3 kohdassa määritelty sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat ja direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 9 kohdassa määritelty maksupalvelujen tarjoajat, jotka ovat sijoittautuneet niiden alueelle muussa muodossa kuin sivuliikkeenä ja joiden kotipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, nimeävät keskitetyn yhteyspisteen jäsenvaltion alueelle varmistamaan nimeävän laitoksen puolesta, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä noudatetaan, ja helpottamaan toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa valvontaa muun muassa siten, että näille toimitetaan pyynnöstä asiakirjoja ja tietoja.

▼M2

10. Pankkiviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset perusteista, joilla määritetään olosuhteet, joissa 9 kohdan mukaisen keskitetyn yhteyspisteen perustaminen on aiheellista, sekä tällaisen yhteyspisteen tehtävistä.

Pankkiviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017.

▼B

11. Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän artiklan 10 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

46 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava ilmoitusvelvollisia toteuttamaan toimenpiteet, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden riskeihin, luonteeseen ja kokoon nähden, jotta niiden työntekijät ovat tietoisia tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä, asiaankuuluvat tietosuojavaatimukset mukaan luettuina.

Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava työntekijöiden osallistuminen jatkuviin erityiskoulutusohjelmiin, jotka auttavat heitä tunnistamaan rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen mahdollisesti liittyvät toimet ja joissa heitä ohjeistetaan, miten tällaisissa tapauksissa on toimittava.

Jos 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa lueteltuihin ryhmiin kuuluva luonnollinen henkilö harjoittaa ammattitoimintaa oikeushenkilön työntekijänä, tämän jakson velvoitteita sovelletaan kyseiseen oikeushenkilöön eikä kyseiseen luonnolliseen henkilöön.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisilla on käytettävissään ajantasaista tietoa rahanpesijöiden ja terrorismin rahoittajien menetelmistä sekä seikoista, joiden avulla epäilyttävät liiketoimet voidaan tunnistaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että epäilystä rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta laadittavien ilmoitusten vaikutuksesta ja seurannasta annetaan tarvittaessa oikea-aikaista palautetta ilmoitusvelvollisille.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset nimeävät tarvittaessa hallituksen jäsenen, joka on vastuussa tämän direktiivin noudattamiseksi tarvittavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten täytäntöönpanosta.

*2 JAKSO****Valvonta****47 artikla***▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat, jotka tarjoavat vaihtopalveluja virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välillä, sekä lompakkopalvelujen tarjoajat ovat rekisteröityjä, että valuutanvaihto- ja sekinlunastustoimistoilla sekä trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajilla on toimilupa tai että ne ovat rekisteröityjä ja että rahapelipalvelujen tarjoajat ovat säänneltyjä.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan, että henkilöt, jotka ovat johtotehtävissä 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisöissä tai ovat tällaisten yhteisöjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, ovat luotettavia ja sopivia.

3. Edellä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, joilla estetään asian kannalta merkityksellisillä aloilla rikoksista tuomitut rikollisia tai näiden rikoskumppaneita toimimasta kyseisissä ilmoitusvelvollisissa johtotehtävissä tai olemasta niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia.

48 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tehokkaasti tämän direktiivin noudattamista ja toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

▼M1

1 a. Tehokkaan yhteistyön ja erityisesti tietojenvaihdon helpottamiseksi ja edistämiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo 2 artiklan 1 kohdassa mainittujen ilmoitusvelvollisten toimivaltaisista viranomaisista, mukaan luettuina niiden yhteystiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolle toimitettavat tiedot pidetään ajan tasalla.

Komissio julkaisee rekisterin kyseisistä viranomaisista ja niiden yhteystiedoista verkkosivustollaan. Rekisterissä olevien viranomaisten on valtuuksiensa puitteissa toimittava yhteyspisteenä vastapuolina oleville muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

►M2 Jäsenvaltioiden finanssivalvontaviranomaisten on myös toimitettava yhteyspisteenä pankkiviranomaiselle. ◀

Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin täytäntöönpanon riittävän valvonnan varmistamiseksi edellytettävä, että kaikkiin ilmoitusvelvollisiin sovelletaan riittävää valvontaa, mukaan luettuina valtuudet toteuttaa valvontaa toimitiloissa ja niiden ulkopuolella, ja toteutettava asianmukaisia ja oikeasuhteisia hallinnollisia toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi rikkomistapauksissa.

▼ M1

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet, mukaan luettuina valtuudet vaatia esittämään kaikki tiedot, joilla on merkitystä vaatimusten noudattamisen seurannassa, ja valtuudet suorittaa tarkastuksia, ja että niillä on riittävät taloudelliset resurssit, henkilöresurssit ja tekniset resurssit tehtäviensä hoitamiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten viranomaisten henkilöstö on erittäin luotettavaa ja sillä on asianmukainen pätevyys ja se ylläpitää korkeaa ammatillista tasoa, luottamuksellisuutta, tietosuojaa ja eturistiriitojen ratkaisemista koskevat vaatimukset mukaan luettuina.

▼ B

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava laajemmat valvontavaltuudet luotto- ja finanssilaitosten sekä rahapelipalvelujen tarjoajien osalta.

▼ M1

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, jossa ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja, toimivaltaiset viranomaiset valvovat, että kyseiset toimipaikat noudattavat tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja tuon jäsenvaltion kansallisia säännöksiä.

Kun luotto- ja finanssilaitokset ovat osa konsernia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä tarkoituksia varten sen jäsenvaltion, johon emoyritys on sijoittautunut, toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joihin konserniin kuuluvat toimipaikat ovat sijoittautuneet.

Edellä 45 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen toimipaikkojen osalta tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu valvonta voi sisältää asianmukaisten ja oikeasuhteisten toimenpiteiden toteuttamisen, jotta voidaan puuttua vakaviin laiminlyönteihin, jotka edellyttävät välittömiä korjaavia toimenpiteitä. Mainittujen toimenpiteiden on oltava väliaikaisia ja ne on lopetettava, kun havaittuihin laiminlyönteihin puututaan muun muassa ilmoitusvelvollisen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten avustuksella tai yhteistyössä niiden kanssa 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼ B

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, jossa ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja, toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jossa ilmoitusvelvollisella on kotipaikka, jotta varmistetaan, että tämän direktiivin vaatimusten noudattamista valvotaan tehokkaasti.

▼ M1

Kun luotto- ja finanssilaitokset ovat osa konsernia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, johon emoyritys on sijoittautunut, toimivaltaiset viranomaiset valvovat 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen tosiasiallista täytäntöönpanoa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, johon konserniin kuuluvat luotto- ja finanssilaitokset ovat sijoittautuneet, toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa, johon emoyritys on sijoittautunut.

▼ B

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisten viranomaisten soveltaessa valvonnassa riskiperusteista lähestymistapaa ne

- a) käsittävät selkeästi omassa jäsenvaltiossaan esiintyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit;

▼B

b) pääsevät toimitiloissa ja niiden ulkopuolella kaikkiin merkityksellisiin tietoihin, jotka koskevat ilmoitusvelvollisten asiakkaisiin, tuotteisiin ja palveluihin liittyviä erityisiä kansallisia ja kansainvälisiä riskejä; ja

c) päättävät toimitiloissa ja niiden ulkopuolella toteutettavien valvontatoimien tiheydestä ja perusteellisuudesta ilmoitusvelvollisten riskiprofiilien sekä kyseisessä jäsenvaltiossa esiintyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien perusteella.

7. Arviointia, joka tehdään ilmoitusvelvollisten rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevasta riskiprofiilista, vaatimustenvastaisuuden riski mukaan luettuna, on tarkasteltava uudelleen määräajoin sekä silloin, kun niiden johdossa ja toiminnassa esiintyy merkittäviä tapahtumia tai muutoksia.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon ilmoitusvelvolliselle sallitun harkintavallan ja tarkastelevat asianmukaisesti tämän harkintavallan perustana olevia riskiarvioita sekä kyseisen yksikön sisäisten toimintaperiaatteiden, valvontatoimenpiteiden ja menettelytapojen riittävyyttä ja täytäntöönpanoa.

9. Edellä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta jäsenvaltiot voivat sallia, että itsesääntelyelimet suorittavat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät, edellyttäen että nämä itsesääntelyelimet täyttävät tämän artiklan 2 kohdassa asetetut vaatimukset.

10. ►**M2** Euroopan valvontaviranomaiset antavat viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet valvontaa koskevan riskiperusteisen lähestymistavan ominaisuuksista ja riskiperusteisen valvonnan yhteydessä toteutettavista toimista. Pankkiviranomainen antaa tarvittaessa tällaiset ohjeet 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen. ◀ Erityistä huomiota on kiinnitettävä liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon, ja on määrittävä erityistoimenpiteitä, jos se on asianmukaista ja oikeasuhteista.

*3 JAKSO****Yhteistyö****I alajakso***Kansallinen yhteistyö****▼M1***49 artikla*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksentekijöillä, rahanpesun selvittelykeskuksilla, valvontaviranomaisilla sekä muilla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan osallistuvilla toimivaltaisilla viranomaisilla sekä veroviranomaisilla ja lainvalvontaviranomaisilla tämän direktiivin soveltamisalalla toimiessaan on tehokkaat mekanismit, joilla ne voivat tehdä yhteistyötä sekä koordinoida kansallisesti toimintaperiaatteiden ja toiminnan kehittämistä ja toteuttamista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, myös 7 artiklan mukaisen velvoitteensa täyttämiseksi.

▼ B

II alajakso

▼ M2**Yhteistyö pankkiviranomaisen kanssa***50 artikla*

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava pankkiviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

▼ M1

II a alajakso

Yhteistyö jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä*50 a artikla*

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa tai avunantoa tai asettaa sille kohtuuttomia tai suhteettoman rajoittavia ehtoja tätä direktiiviä sovellettaessa. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset eivät kieltäydy noudattamasta avunantopyyntöä sillä perusteella, että

- a) pyynnön katsotaan koskevan myös verokysymyksiä;
- b) kansallinen lainsäädäntö edellyttää ilmoitusvelvollisia noudattamaan salassapitovelvollisuutta, paitsi niissä tapauksissa, joissa pyynnön kohteena olevia tietoja suojaa asianajosalaisuus tai joissa sovelletaan 34 artiklan 2 kohdassa kuvattua lakisääteistä ammatillista salassapitovelvollisuutta;
- c) pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa on vireillä selvitys, tutkinta tai menettely, paitsi jos avunannosta aiheutuisi haittaa kyseiselle selvitykselle, tutkinnalle tai menettelylle;
- d) pyynnön esittävän vastapuolena olevan toimivaltaisen viranomaisen luonne tai asema on erilainen kuin pyynnön vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen.

▼ B

III alajakso

Yhteistyö rahanpesun selvittelykeskusten välillä ja komission kanssa*51 artikla*

Komissio antaa tarvittaessa apua helpottaakseen koordinoitua, muun muassa rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojenvaihtoa unionissa. Se voi kutsua säännöllisesti koolle jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten edustajista muodostuvan EU:n rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä, vaihdetaan näkemyksiä ja annetaan neuvoja rahanpesun selvittelykeskusten ja ilmoitusvelvollisten kannalta merkityksellisissä täytäntöönpanokysymyksissä sekä yhteistyöhön liittyvissä asioissa, kuten rahanpesun selvittelykeskusten tehokas yhteistyö, rajat ylittävien epäilyttävien liiketoimien tunnistaminen, FIU.net-verkon tai sen seuraajan kautta tapahtuvan ilmoittamisen muotojen vakiointi, rajat ylittävien tapausten yhteinen analysointi sekä niiden suuntausten ja tekijöiden määrittäminen, jotka ovat olennaisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien arvioinnissa niin kansallisella kuin ylikansallisella tasolla.

▼B*52 artikla*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset rahanpesun selvittelykeskukset tekevät mahdollisimman laajaa keskinäistä yhteistyötä organisatorisesta asemastaan riippumatta.

*53 artikla***▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset vaihtavat omasta aloitteestaan tai pyynnöstä kaikkia tietoja, joilla voi olla merkitystä rahanpesun selvittelykeskuksen käsitellessä tai analysoiessa tietoja, jotka liittyvät rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen ja siihen osallistuvaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, riippumatta siitä, minkätyyppisiä esirikoksia siihen liittyy, ja vaikka esirikosten tyyppi ei olisi selvillä tietojenvaihdon aikana.

▼B

Pyyntöön on sisällyttävä merkitykselliset tosiseikat, taustatiedot, pyynnön perustelut ja pyydettyjen tietojen käyttötarkoitus. Rahanpesun selvittelykeskukset voivat yhteisestä sopimuksesta käyttää tietojenvaihdossa erilaisia mekanismeja, erityisesti jos tietoja vaihdetaan FIU.net-verkon tai sen seuraajan kautta.

Rahanpesun selvittelykeskuksen saadessa 33 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisen ilmoituksen, joka koskee toista jäsenvaltiota, sen on viipymättä toimitettava ilmoitus tuon jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskus, jolle pyyntö esitetään, veloitetaan käyttämään tietojen saamiseksi ja analysoimiseksi kaikkia käytettävissään olevia valtuuksia, joita sillä tavallisesti olisi kansallisessa tilanteessa, kun se vastaa 1 kohdassa tarkoitettuun toisen rahanpesun selvittelykeskuksen esittämään tietopyyntöön. Rahanpesun selvittelykeskuksen, jolle pyyntö esitetään, on vastattava pyyntöön oikea-aikaisesti.

Jos rahanpesun selvittelykeskus haluaa saada lisätietoja alueellaan toimivasta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta ilmoitusvelvollisesta, pyyntö on osoitettava sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jonka alueelle ilmoitusvelvollinen on sijoittautunut. ►**M1** Kyseisen rahanpesun selvittelykeskuksen on hankittava tiedot 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja välitettävä vastaukset viipymättä. ◀

3. Rahanpesun selvittelykeskus voi kieltäytyä vaihtamasta tietoja vain poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa tietojenvaihto voisi olla sen kansallisen lainsäädännön perusperiaatteiden vastaista. Nämä poikkeukset on täsmennettävä siten, että estetään analysointiin tarvittavien tietojen vapaaseen vaihtoon kohdistuva väärinkäyttö sekä siihen kohdistuvat aiheettomat rajoitukset.

54 artikla

Edellä olevien 52 ja 53 artiklan nojalla saatuja tietoja ja asiakirjoja on käytettävä tässä direktiivissä säädettyjen rahanpesun selvittelykeskuksen tehtävien suorittamiseksi. Vaihtaessaan tietoja ja asiakirjoja 52 ja 53 artiklan mukaisesti rahanpesun selvittelykeskus voi asettaa tietojen käytölle rajoituksia ja ehtoja. Tiedot vastaanottavan rahanpesun selvittelykeskuksen on noudatettava näitä rajoituksia ja ehtoja.

▼ M1

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset nimeävät vähintään yhden yhteyshenkilön tai -pisteen, joka vastaa muiden jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskuksilta saatujen tietopyyntöjen vastaanottamisesta.

▼ B*55 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 52 ja 53 artiklan nojalla vaihdettuja tietoja käytetään ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty tai annettu, ja että tiedot vastaanottava rahanpesun selvittelykeskus ei välitä muille viranomaisille, virastoille tai yksiköille kyseisiä tietoja eikä käytä niitä muihin kuin alun perin hyväksyttyihin tarkoituksiin ilman tiedot toimittavan rahanpesun selvittelykeskuksen antamaa ennakkosuostumusta.

▼ M1

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus antaa tietojen luovuttamista toimivaltaisille viranomaisille koskevan ennakkosuostumuksensa viipymättä ja laajuudeltaan mahdollisimman kattavana riippumatta siitä, minkätyyppisiä esirikoksia asiaan liittyy. Pynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus saa kieltäytyä luovuttamasta tietoja vain siinä tapauksessa, että niiden luovuttaminen ei kuulu sen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten soveltamisalaan tai voisi johtaa tutkinnan vaarantumiseen tai olisi muuten ristiriidassa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön peruseräkkeiden kanssa. Tietojen luovuttamisesta kieltäytyminen on aina selitettävä asianmukaisesti. Nämä poikkeukset on täsmennettävä siten, että estetään toimivaltaisille viranomaisille tapahtuvan tietojen luovuttamisen väärinkäyttö sekä siihen kohdistuvat aiheettomat rajoitukset.

▼ B*56 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava rahanpesun selvittelykeskuksiaan käyttämään suojattuja tiedonvälityskanavia toistensa kanssa sekä kannustettava käyttämään FIU.net-verkkoa tai sen seuraajaa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskukset tekevät kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti yhteistyötä uusimman tekniikan käytössä tässä direktiivissä säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi. Rahanpesun selvittelykeskusten on voitava tällaisen tekniikan avulla verrata tietoja muiden rahanpesun selvittelykeskusten tietojen kanssa anonyymillä tavalla varmistaen henkilötietojen täyden suojan, jotta rahanpesun selvittelykeskukset voivat jäljittää niitä kiinnostavat kohteet muissa jäsenvaltioissa sekä selvittää näiden kohteiden tulot ja varat.

▼ M1*57 artikla*

Kansallisten lainsäädäntöjen väliset erot 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettujen esirikosten määritelmässä eivät saa estää rahanpesun selvittelykeskuksia antamasta apua toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle eikä rajoittaa tietojen vaihtoa, luovuttamista ja käyttöä 53, 54 ja 55 artiklan nojalla.

▼ **M1**

III a alajakso

Yhteistyö luotto- ja finanssilaitoksia valvovien toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten muiden viranomaisten välillä, joita koskee salassapitovelvollisuus*57 a artikla*

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet niiden toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, jotka valvovat, että luotto- ja finanssilaitokset noudattavat tätä direktiiviä, ja tilintarkastajat tai asiantuntijat, jotka toimivat tällaisten toimivaltaisten viranomaisten lukuun.

Luottamuksellisia tietoja, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut henkilöt saavat tämän direktiivin mukaisissa tehtävissään, voidaan luovuttaa ainoastaan tiivistetysti tai kootusti siten, ettei niistä voida tunnistaa yksittäisiä luotto- tai finanssilaitoksia, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännökset eivät estä tietojenvaihtoa seuraavien välillä:

a) luotto- ja finanssilaitoksia jossakin jäsenvaltiossa tämän direktiivin tai muiden luotto- ja finanssilaitosten valvontaan liittyvien säädösten mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset;

b) luotto- ja finanssilaitoksia eri jäsenvaltioissa tämän direktiivin tai muiden luotto- ja finanssilaitosten valvontaan liittyvien säädösten mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki (EKP) toimiessaan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾ mukaisesti. Kyseistä tietojenvaihtoa koskevat 1 kohdan mukaiset salassapitovelvollisuutta koskevat edellytykset.

Luotto- ja finanssilaitoksia tämän direktiivin mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset ja EKP asetuksen (EU) N:o 1024/2013 27 artiklan 2 kohdan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽²⁾ 56 artiklan ensimmäisen alakohdan g alakohdan nojalla toimiessaan tekevät viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2019 Euroopan valvontaviranomaisten tuella sopimuksen tietojenvaihtoa koskevista käytännön järjestelyistä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

▼ **MI**

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut luotto- ja finanssilaitoksia valvovat toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja, voivat käyttää kyseisiä tietoja vain

- a) hoitaessaan tämän direktiivin tai muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, vakavaraisuusvalvontaa ja luotto- ja finanssilaitosten valvontaa koskevien säädösten mukaisia tehtäviään, seuramusten määrääminen mukaan luettuna;
- b) haettaessa muutosta luotto- ja finanssilaitoksia valvovan toimivaltaisen viranomaisen päätökseen, tuomioistuinkäsittely mukaan luettuna;
- c) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille tämän direktiivin alaa tai vakavaraisuusvalvontaa ja luotto- ja finanssilaitosten valvontaa koskevien unionin oikeuden erityissäännösten nojalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotto- ja finanssilaitoksia valvovat toimivaltaiset viranomaiset tekevät tätä direktiiviä sovellettaessa mahdollisimman laajaa keskinäistä yhteistyötä luonteestaan tai asemastaan riippumatta. Tällaiseen yhteistyöhön sisältyy myös mahdollisuus suorittaa pyynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen valtuuksien puitteissa selvityksiä pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen lukuun sekä näissä selvityksissä saatujen tietojen vaihtaminen.

5. Jäsenvaltiot voivat valtuuttaa luotto- ja finanssilaitoksia valvovat kansalliset toimivaltaiset viranomaisensa tekemään yhteistyösopimuksia, joissa määrätään yhteistyöstä ja luottamuksellisten tietojen vaihdosta näiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastapuolina olevien kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällaisia yhteistyösopimuksia voidaan tehdä vain vastavuoroisuuden pohjalta ja ainoastaan, jos taataan, että luovutettaviin tietoihin sovelletaan vähintään 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia. Näiden yhteistyösopimusten mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja on käytettävä kyseisten viranomaisten valvontatehtävän suorittamiseen.

Jos vaihdetut tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoitukseen, joita varten tämä viranomainen antoi suostumuksensa.

57 b artikla

1. Sen estämättä, mitä 57 a artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten välillä samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa, toimivaltaisten viranomaisten ja finanssialan yhteisöjen ja 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitettujen ammattitoimintaa harjoittavien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten sekä rahoitusmarkkinoiden valvonnasta lain nojalla vastuussa olevien viranomaisten välillä niiden hoitaessa valvontatehtäviään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 34 artiklan 2 kohdan soveltamista.

▼M1

Näin saatuihin tietoihin sovelletaan kaikissa tapauksissa vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

2. Sen estämättä, mitä 57 a artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön säännösten nojalla sallia tiettyjen tietojen luovuttamisen muille kansallisille viranomaisille, jotka ovat lain nojalla vastuussa rahoitusmarkkinoiden valvonnasta tai joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa tai rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin tutkintaa koskevia velvollisuuksia.

Tämän kohdan mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja saa kuitenkin käyttää vain asianomaisten viranomaisten lakisääteisten tehtävien suorittamiseen. Henkilöihin, joilla on pääsy tällaisiin tietoihin, sovelletaan vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että tiettyjä tämän direktiivin noudattamisen valvontaan liittyviä luottolaitoksia koskevia tietoja luovutetaan kyseisessä jäsenvaltiossa parlamentaarille tutkintavaliokunnille, tilintarkastustuomioistuimille ja muille selvityksistä vastaaville elimille seuraavin edellytyksin:

- a) elimillä on kansallisen lainsäädännön mukainen tarkka toimeksianto tutkia tai tarkastaa sellaisten viranomaisten toimet, jotka vastaavat näiden luottolaitosten valvonnasta tai tällaista valvontaa koskevasta lainsäädännöstä;
- b) tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä a alakohdassa tarkoitettun toimeksiannon suorittamiseksi;
- c) henkilöihin, joilla on pääsy tietoihin, sovelletaan vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia kansallisen lainsäädännön mukaisia salassapitovaatimuksia;
- d) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa luovuttaa ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta ja ne saa luovuttaa ainoastaan niihin tarkoitukseen, joita varten nämä viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

▼B*4 JAKSO****Seuraamukset****58 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset voidaan tämän artiklan ja 59–61 artiklan mukaisesti saattaa vastuuseen tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta. Määrättävien seuraamusten tai toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevat säännöt ja varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä tällaisia seuraamuksia ja toimenpiteitä tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta, sekä varmistettava niiden soveltaminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia.

▼B

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia tai toimenpiteitä koskevia sääntöjä sellaisten rikkomisten osalta, joihin sovelletaan niiden kansallisen lainsäädännön nojalla rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset.

▼M1

Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että kun niiden toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat rikkomisia, joihin sovelletaan rikosoikeudellisia seuraamuksia, ne ilmoittavat tästä ajallaan lainvalvontaviranomaisille.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velvoitteet koskevat oikeushenkilöitä ja tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä rikotaan, seuraamuksia ja toimenpiteitä voidaan soveltaa ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valtuuksiaan määrätä tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä jollakin seuraavista tavoista:

- a) suoraan;
- b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- c) niiden omalla vastuulla antamalla tehtävä tällaisille muille viranomaisille;
- d) saattamalla seuraamukset toimivaltaisten lainkäyttöviranomaisten määrättäväksi.

Käyttäessään valtuuksiaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että hallinnollisilla seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajat ylittäviä tapauksia.

59 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä artiklaa sovelletaan ainakin silloin, kun ilmoitusvelvolliset vakavasti, toistuvasti, järjestelmällisesti tai näitä ominaisuuksia yhdistellen rikkovat seuraavissa artikloissa säädettyjä vaatimuksia:

- a) 10–24 artikla (asiakkaan tuntemisvelvollisuus);
- b) 33, 34 ja 35 artikla (epäilyttävistä liiketoimista ilmoittaminen);
- c) 40 artikla (tietojen säilyttäminen); ja
- d) 45 ja 46 artikla (sisäiset tarkastukset).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hallinnollisiin toimenpiteisiin ja seuraamuksiin, joita voidaan soveltaa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja rikkomisen luonne;
- b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan menettely ja olemaan toistamatta sitä;

▼B

- c) jos ilmoitusvelvollisella on oltava toimilupa, toimiluvan peruminen tai keskeyttäminen;
- d) väliaikainen kieltö, jolla ilmoitusvelvollisessa johtotehtävissä toimivaa henkilöä tai muuta luonnollista henkilöä, jonka katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta, kielletään hoitamasta johtotehtäviä ilmoitusvelvollisissa;
- e) hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset, jotka ovat määrältään vähintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisesta saatu hyöty, jos hyöty on määritettävissä, tai vähintään 1 000 000 euroa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos asianomainen ilmoitusvelvollinen on luotto- tai finanssilaitos, 2 kohdan e alakohdasta poiketen voidaan soveltaa myös seuraavia seuraamuksia:

- a) kun kyseessä on oikeushenkilö, hallinnollinen taloudellinen enimmäisseuraamus, joka on määrältään vähintään 5 000 000 euroa tai 10 prosenttia vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta viimeisen käytettävissä olevan, ylimmän hallintoelimen hyväksymän tilinpäätöksen mukaisesti; jos ilmoitusvelvollinen on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryritys, jonka edellytetään laativan direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan mukainen konsernitilinpäätös, merkityksellinen vuotuinen kokonaisliikevaihto on johtavan emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tulotyyppi asianomaisten tilinpäätösdirektiivien mukaisesti;
- b) kun kyseessä on luonnollinen henkilö, hallinnollinen taloudellinen enimmäisseuraamus, joka on määrältään vähintään 5 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 25 päivänä kesäkuuta 2015.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä myös muuntotyypisiä hallinnollisia seuraamuksia 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen lisäksi tai määrätä hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia, jotka ylittävät 2 kohdan e alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettua määrää.

60 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat virallisella verkkosivustollaan päätökset, joilla määrätään hallinnollinen seuraamus tai toimenpide tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta ja joihin ei saa hakea muutosta, välittömästi sen jälkeen, kun päätöksestä on ilmoitettu seuraamuksen kohteena olevalle henkilölle. Julkaistuissa tiedoissa on oltava vähintäänkin tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet. Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta soveltaa tätä alakohtaa päätöksiin, joilla määrätään luonteeltaan tutkinnallisia toimenpiteitä.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden nimien tai tällaisten henkilöiden henkilötietojen julkaiseminen on kuitenkin kohtuutonta tällaisten tietojen julkaisemisen oikeasuhteisuutta selvittävän tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, tai jos julkaiseminen vaarantaa finanssimarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkinnan, toimivaltainen viranomainen on:

▼B

- a) lykättävä hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen julkaisemista, kunnes ei enää ole perusteita olla julkaisematta sitä;
 - b) julkaistava hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva päätös anonyymisti kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos asianomaiset henkilötiedot voidaan tehokkaasti suojata tällaisella anonyymillä julkaisemisella; jos kyseessä on päätös julkaista hallinnollinen seuraamus tai toimenpide anonyymisti, asiaankuuluvien tietojen julkaisemista voidaan lykätä kohtuullisen pituisen ajan, jos ennakoitaan, että tuon ajan kuluessa anonyymien julkaisemisen perusteet lakkaavat olemasta olemassa;
 - c) jätettävä hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva päätös kokonaan julkaisematta, mikäli katsotaan, etteivät a ja b alakohdassa säädetyt vaihtoehdot ole riittäviä varmistamaan, että:
 - i) finanssimarkkinoiden vakaus ei vaarannu; tai
 - ii) päätöksen julkaiseminen on oikeassa suhteessa vähämerkityksiksi katsottaviin toimenpiteisiin verrattuna.
2. Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten päätösten julkaisemisen, joihin saa hakea muutosta, toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi julkaistava virallisella verkkosivustollaan myös ilmoitus muutoksenhaun mahdollisuudesta ja mahdolliset myöhemmät tiedot sen tuloksesta. Lisäksi on julkaistava kaikki päätökset, joilla kumotaan hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva aikaisempi päätös.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkaistut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla viiden vuoden ajan niiden julkaisemisen jälkeen. Julkaistujen tietojen sisältämiä henkilötietoja saa sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti kuitenkin pitää toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarvittavan ajan.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja tasosta päättäessään huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan luetuina tapauksen mukaan seuraavat:
- a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
 - b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
 - c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön varallisuus, jonka osoittavat esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
 - d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön rikkomisesta saama hyöty, jos se on määritettävissä;
 - e) rikkomisen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
 - f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
 - g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset.

▼B

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista, jotka on sen hyödyksi itsenäisesti tai osana oikeushenkilön organisaatiota toimien toteuttanut kuka tahansa henkilö, jolla on oikeushenkilössä johtava asema, joka perustuu johonkin seuraavista:

- a) oikeus edustaa oikeushenkilöä;
- b) valtuudet tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
- c) valtuudet käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.

6. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettun henkilön harjoittaman valvonnan tai käyttämän määräysvallan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on voinut toteuttaa 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut rikkomiset kyseisen oikeushenkilön hyödyksi.

*61 artikla***▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja soveltuvin osin itsesääntelyelimet luovat tehokkaat ja luotettavat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille ja soveltuvin osin itsesääntelyelimille tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mahdollisesta tai tosiasiallisesta rikkomisesta.

Tätä varten niiden on järjestettävä yksi tai useampi suojattu viestintäkanava, jotta henkilöt voivat tehdä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ilmoituksia. Tällaisissa kanavissa on varmistettava, että tietoja antavien henkilöiden henkilöllisyys on ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten ja soveltuvin osin itsesääntelyelinten tiedossa.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

- a) erityismenettelyt rikkomisia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;
- b) ilmoitusvelvollisten sellaisten työntekijöiden tai vastaavassa asemassa olevien henkilöiden asianmukainen suojelu, jotka ilmoittavat ilmoitusvelvollisessa tehdyistä rikkomisista;
- c) syytetyn henkilön asianmukainen suojelu;
- d) rikkomisesta ilmoittavan henkilön ja sen luonnollisen henkilön, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, henkilötietojen suojaaminen direktiivissä 95/46/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti;
- e) selkeät säännöt, joilla varmistetaan, että sen henkilön osalta, joka ilmoittaa ilmoitusvelvollisessa tehdyistä rikkomisista, taataan luottamuksellisuus kaikissa tapauksissa, jollei tietojen ilmaisemista edellytetä kansallisessa lainsäädännössä jatkotutkimusten tai myöhempien oikeuskäsittelyjen yhteydessä.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvollisilla on käytössään asianmukaiset, ilmoitusvelvollisen luonteeseen ja kokoon nähden oikeasuhteiset menettelyt työntekijöitään tai vastaavassa asemassa olevia henkilöitä varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomisista sisäisesti erityisen riippumattoman ja nimettömän kanavan kautta.

▼M1

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöitä, myös ilmoitusvelvollisen työntekijöitä ja edustajia, jotka ilmoittavat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, suojellaan lain nojalla uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille alttiiksi joutumiselta ja erityisesti kielteisiltä tai syrjiviltä toimilta työpaikalla.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöt, jotka ovat joutuneet alttiiksi uhkailulle, vihamielisille teoille tai kielteisille tai syrjiville toimille työpaikalla siksi, että he ovat ilmoittaneet rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, voivat tehdä turvallisesti valituksen asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tällaisilla yksityishenkilöillä on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tämän kohdan mukaisten oikeuksiansa turvaamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahanpesun selvittelykeskuksen keräämien tietojen luottamuksellisuutta.

▼B*62 artikla***▼M2**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat pankkiviranomaiselle kaikista luotto- ja finanssilaitoksille 58 ja 59 artiklan mukaisesti määrätyistä hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä, myös niitä koskevasta mahdollisesta muutoksenhausta ja sen tuloksesta.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, onko asianomaisen henkilön rikosrekisterissä merkityksellistä tuomiota. Tätä koskeva mahdollinen tietojenvaihto on toteutettava päätöksen 2009/316/YOS ja puitepäätöksen 2009/315/YOS mukaisesti, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä.

▼M2

3. Pankkiviranomainen ylläpitää verkkosivustoa, jossa on linkit kunkin toimivaltaisen viranomaisen julkaisemiin tietoihin luotto- ja finanssilaitoksille 60 artiklan mukaisesti määrätyistä hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä, ja ilmoittaa ajanjakson, jonka ajan kukin jäsenvaltio julkaisee hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet.

▼B

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

63 artikla

Korvataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽¹⁾ 25 artiklan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

▼B

”d) keskusvastapuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan tai saanut toimiluvan kolmannessa maassa, jonka kansallisessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässä komissio Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) mukaisesti ei katso olevan strategisia puutteita, jotka muodostavat merkittäviä uhkia unionin rahoitusjärjestelmälle.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”

64 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 25 päivästä kesäkuuta 2015 määräämättömäksi ajaksi 9 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 9 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan yhdellä kuukaudella.

▼M1*64 a artikla*

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/847⁽¹⁾ 23 artiklassa tarkoitettu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastainen komitea, jäljempänä ’komitea’. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ tarkoitettu komitea.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston aset¹us (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston aset¹us (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼ **M1**

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

65 artikla

1. Komissio laatii viimeistään 11 päivänä tammikuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja antaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Kertomukseen on sisällyttävä erityisesti

- a) selvitys unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla hyväksytyistä erityistoimenpiteistä ja käyttöön otetuista mekanismeista sellaisten kehittymässä olevien ongelmien ja uusien seikkojen ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi, jotka muodostavat uhan unionin rahoitusjärjestelmälle;
- b) jatkotoimet, joita unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla on toteutettu niiden tietoon tuotujen huolenaiheiden perusteella, mukaan luettuina valitukset toimivaltaisten viranomaisten ja itsesääntelyelinten valvonta- ja tutkintavaltuuksia haittaavista kansallisista laeista;
- c) selvitys siitä, onko jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla merkityksellisiä tietoja, joiden avulla voidaan estää rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen;
- d) selvitys kansainvälisestä yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten välillä;
- e) selvitys tarvittavista komission toimista, joilla voidaan todentaa, että jäsenvaltiot toteuttavat toimia tämän direktiivin noudattamiseksi, ja arvioida kehittymässä olevia ongelmia ja uusia seikkoja jäsenvaltioissa;
- f) analyysi sellaisten erityistoimenpiteiden ja mekanismien toteutettavuudesta unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla, jotka koskevat mahdollisuuksia kerätä unionin ulkopuolella perustettujen yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja ja päästä niihin, sekä 20 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden oikeasuhteisuudesta;
- g) arvio siitä, miten Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita on noudatettu.

Ensimmäiseen kertomukseen, joka julkaistaan viimeistään 11 päivänä tammikuuta 2022, on tarvittaessa liitettävä asianmukaisia säädösehdotuksia, jotka voivat tarpeen mukaan koskea virtuaalivaluuttojen osalta toimivaltaa sellaisen keskitetyn tietokannan perustamista ja ylläpitoa varten, johon rekisteröidään käyttäjien henkilöllisyys ja rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla olevat lompakko-osoitteet, sekä virtuaalivaluuttojen käyttäjille tarkoitettuja lomakkeita vapaaehtoisen ilmoituksen tekemistä varten sekä varallisuuden takaisinmaksusta vastaavien jäsenvaltioiden toimistojen välisen yhteistyön parantamista ja 20 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden riskiperusteista soveltamista.

▼M1

2. Komissio arvioi viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2019 rahanpesun selvittelykeskusten kolmansien maiden kanssa tekemän yhteistyön puitteita sekä rahanpesun selvittelykeskusten välisen yhteistyön tehostamisen esteitä ja mahdollisuuksia, mukaan luettuna mahdollisuus ottaa käytön koordinointi- ja tukimekanismi.

3. Komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamisessa käytettävän prosenttiosuuden alentamisen tarve ja oikeasuhteisuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen tästä uuden arvioinnin tuloksena mahdollisesti antamien suositusten perusteella, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen.

▼B*66 artikla*

Kumotaan direktiivit 2005/60/EY ja 2006/70/EY 26 päivästä kesäkuuta 2017.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä IV esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

*67 artikla***▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 12 artiklan 3 kohtaa 10 päivästä heinäkuuta 2020.

Jäsenvaltioiden on perustettava 30 artiklassa tarkoitetut rekisterit viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020 ja 31 artiklassa tarkoitetut rekisterit viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2020 sekä 32 a artiklassa tarkoitetut keskitetyt automatisoidut mekanismit viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2020.

Komissio varmistaa 30 ja 31 artiklassa tarkoitettujen rekistereiden yhteenliittämisen yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2021.

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä kohdassa tarkoitetut säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

▼B*68 artikla*

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

69 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B*LIITE I*

Seuraavassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään riskimuuttujat, jotka ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon päättäessään, missä määrin ne soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti:

- i) tilin tai liikesuhteen tarkoitus;
- ii) rahamäärä, joka asiakkaan on tarkoitus tallettaa, tai suoritettujen liiketoimien suuruus;
- iii) liikesuhteen säännöllisyys tai kesto.

▼B*LIITE II*

Seuraavassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään 16 artiklassa tarkoitetun mahdollisesti vähäisemmän riskin osatekijät ja näyttötyypit:

- 1) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) julkisesti noteeratut yhtiöt, joihin sovelletaan (joko pörssin sääntöjen perusteella tai lakisääteisesti taikka valvottavissa olevien välineiden perusteella) tiedonantovelvollisuutta, joka edellyttää tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan riittävää avoimuutta;
 - b) julkisyhteisöt tai julkiset yritykset;
 - c) asiakkaat, joiden asuinpaikkana on 3 kohdassa tarkoitettu maantieteellinen vähäisemmän riskin alue.
- 2) Tuotteeseen, palveluun, liiketoimeen tai jakelukanavaan kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) henkivakuutus sopimukset, joissa vakuutusmaksu on pieni;
 - b) eläkevakuutus sopimusjärjestelyt, jos näihin sopimuksiin ei liity lauseketta ennenaikaisesta takaisinostosta eikä niitä voida käyttää lainan vakuutena;
 - c) eläke-etuuksia työntekijöille tarjoavat eläke-, eläkkeellesiirtymis- tai vastaavat järjestelyt, joiden maksut vähennetään palkasta ja joiden säännöt eivät salli sitä, että jäsen siirtää saamansa etuudet toiselle;
 - d) rahoitustuotteet tai -palvelut, joilla tuotetaan asianmukaisesti määriteltyjä ja rajattuja palveluja tietyn tyyppisille asiakkaille ja joiden yhteydessä tavoitteena on parantaa saatavuutta taloudellisen osallisuuden lähtökohdista;
 - e) tuotteet, joiden osalta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä hallitaan muiden tekijöiden avulla, esimerkiksi asettamalla rajat rahakortille tai edellyttämällä omistajuutta koskevaa avoimuutta (esimerkiksi sähköisen rahan tietyt tyypit).

▼M1

- 3) Maantieteelliset riskitekijät – rekisteröinti, sijoittautumispaikka, asuinpaikka seuraavissa:

▼B

- a) jäsenvaltiot;
- b) kolmannet maat, joissa on käytössä toimivia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan tarkoitettuja järjestelmiä;
- c) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan on vain vähän lahjontaa tai muuta rikollista toimintaa;
- d) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden kuten keskinäisten arviointikertomusten, yksityiskohtaisten arviointikertomusten tai julkaistujen seurantakertomusten mukaan on tarkistettujen FATF:n suositusten mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vaatimukset ja jotka tosiasiallisesti soveltavat kyseisiä vaatimuksia.

▼B*LIITE III*

Seuraavassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun mahdollisesti suuremman riskin osatekijät ja näyttötyypit:

- 1) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) liikesuhde toteutetaan epätavallisissa olosuhteissa;
 - b) asiakkaat, joiden asuinpaikkana on 3 kohdassa tarkoitettu maantieteellinen korkeamman riskin alue;
 - c) oikeushenkilöt tai oikeudelliset järjestelyt, joita käytetään henkilökohtaisten varojen hallintaan;
 - d) yritykset, joissa on hallintarekisteröinnin hoitajia tai joiden osakkeet on laskettu liikkeeseen haltijaosakkeina;
 - e) yritystoiminta, jossa käytetään paljon käteissuorituksia;
 - f) yrityksen omistussuhteet vaikuttavat epätavallisilta tai liian monimutkaisilta verrattuna yrityksen liiketoiminnan luonteeseen;

▼M1

- g) asiakas on kolmannen maan kansalainen, joka hakee oleskeluoikeutta tai kansalaisuutta jäsenvaltiossa pääomasiirtoja, kiinteistön tai valtion velkakirjojen hankintaa tai kyseisessä jäsenvaltiossa toimiviin yhteisöihin tehtäviä sijoituksia vastaan.

▼B

- 2) Tuotteeseen, palveluun, liiketoimeen tai jakelukanavaan kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) yksityispankkipalvelu;
 - b) tuotteet ja liiketoimet, jotka saattavat edistää anonymiteettiä;

▼M1

- c) ilman henkilökohtaista läsnäoloa hoidetut liikesuhteet tai liiketoimet, joihin ei liity tiettyjä suojatoimia, kuten asetuksessa (EU) N:o 910/2014 määriteltäviä sähköisen tunnistamisen menetelmiä tai niihin liittyviä luottamuspalveluja tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemiä, tunnustamia tai hyväksymiä muita suojattuja etäältä tai sähköisesti toteutettavia tunnistusprosesseja;

▼B

- d) maksu saadaan kolmannelta osapuolelta, joka on tuntematon tai jolla ei ole yhteyttä kyseiseen tapaukseen;
- e) uudet tuotteet ja uudet liiketoimintakäytännöt, uusi toimitusmekanismi mukaan luettuna, ja uusien tai kehityksessä olevien tekniikoiden käyttö sekä uusiin että aikaisempiin tuotteisiin;

▼M1

- f) liiketoimet, jotka liittyvät öljyyn, aseisiin, jalometalleihin, tupakkatuotteisiin, kulttuuriesineisiin ja muihin arkeologisesti, historiallisesti, kulttuurisesti ja uskonnollisesti merkityksellisiin tai tieteelliseltä arvoltaan harvinaisiin esineisiin sekä norsunluuhun ja suojeltuihin lajeihin.

▼B

- 3) Maantieteelliset riskitekijät:
 - a) maat, joissa luotettavien lähteiden kuten keskinäisten arviointikertomusten, yksityiskohtaisten arviointikertomusten tai julkaistujen seurantakertomusten mukaan ei ole tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan soveltamista;
 - b) maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan on huomattavasti lahjontaa tai muuta rikollista toimintaa;
 - c) maat, joihin kohdistuu esimerkiksi unionin tai Yhdistyneiden kansakuntien määräämiä pakotteita, vienti- tai tuontikieltoja taikka vastaavia toimenpiteitä;
 - d) maat, jotka rahoittavat tai tukevat terroritoimintaa tai joissa toimii tunnettuja terroristijärjestöjä.

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Tämä direktiivi	Direktiivi 2005/60/EY	Direktiivi 2006/70/EY
—		1 artikla
—		3 artikla
—		5 artikla
—		6 artikla
—		7 artikla
1 artikla	1 artikla	
2 artikla	2 artikla	
2 artiklan 3–9 kohta		4 artikla
3 artikla	3 artikla	
3 artiklan 9, 10 ja 11 kohta		2 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
4 artikla	4 artikla	
5 artikla	5 artikla	
6–8 artikla	—	
10 artikla	6 artikla	
11 artikla	7 artikla	
13 artikla	8 artikla	
14 artikla	9 artikla	
11 artiklan d alakohta	10 artiklan 1 kohta	
—	10 artiklan 2 kohta	
15, 16 ja 17 artikla	11 artikla	
—	12 artikla	
18–24 artikla	13 artikla	
22 artikla		2 artiklan 4 kohta
25 artikla	14 artikla	
—	15 artikla	
26 artikla	16 artikla	
—	17 artikla	
27 artikla	18 artikla	
28 artikla	—	
29 artikla	19 artikla	
30 artikla	—	
31 artikla	—	
—	20 artikla	

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 2005/60/EY	Direktiivi 2006/70/EY
32 artikla	21 artikla	
33 artikla	22 artikla	
34 artikla	23 artikla	
35 artikla	24 artikla	
36 artikla	25 artikla	
37 artikla	26 artikla	
38 artikla	27 artikla	
39 artikla	28 artikla	
—	29 artikla	
40 artikla	30 artikla	
45 artikla	31 artikla	
42 artikla	32 artikla	
44 artikla	33 artikla	
45 artikla	34 artikla	
46 artikla	35 artikla	
47 artikla	36 artikla	
48 artikla	37 artikla	
49 artikla	—	
50 artikla	37 a artikla	
51 artikla	38 artikla	
52–57 artikla	—	
58–61 artikla	39 artikla	
—	40 artikla	
—	41 artikla	
—	41 a artikla	
—	41 b artikla	
65 artikla	42 artikla	
—	43 artikla	
66 artikla	44 artikla	
67 artikla	45 artikla	
68 artikla	46 artikla	
69 artikla	47 artikla	